

Професори КГРІ - КТУ

Професори

КГРІ - КТУ

Г.М. Малахов та його однодумці.

Зліва направо:

**1-й ряд: В.І. Сільченко, Г.М. Малахов, Ю. І. Чирков, І.А. Кучерявенко
2-й ряд: А.Р. Соцький, В.Р. Безух, Г.Т. Фаустов, П.Д. Петренко, В.Д. Лахтін
3-й ряд: В.І. Хомяков, Д.С. Домарєв, П.Й. Федоренко, Ф.Й. Ківенко**

*До 90-ї річниці заснування на
Криворіжжі в 1922 році
першого навчального закладу
з підготовки спеціалістів
з гірничої справи - вечірнього робітничого
технікуму (КВРЛП)*

**Його фундаторам
і першим будівничим
присвячується**

Професори

КТРІ - КІІУ

Кривий Ріг
2012

УДК 378.2
ББК 72

Автори-упорядники: В.В. Стецкевич, П.Й. Федоренко,
С.М. Парнак, Ю.Ю. Фасольняк

Передмова: В. Стецкевич

Комп'ютерний набір: О. Комаричина, Ю. Фасольняк

Дизайн: В. Стецкевич, Ю. Фасольняк

Фотопідготовка: С. Лебедінський, С. Парнак, Ю. Фасольняк

Редактор: І. Ланова

Професори КГРІ-КТУ. – Кривий Ріг: Видавничий дім КНУ,
2012. - 190 с.

ISBN 978-966-2775-04-4

У книзі подано персональний склад професорів Криворізького гірничорудного інституту – Криворізького технічного університету (КГРІ-КТУ) – та короткі біографічні й бібліографічні відомості про їх діяльність від середини 30-х років ХХ ст. до 2011 року. Всього в книзі вміщено довідки про 130 професорів Alma mater.

© В.В. Стецкевич, П.Й. Федоренко,
© Видавничий центр КТУ, 2012
© ФО-П Чернявський Д.О.
(брошурування та оздоблення)

ISBN 978-966-2775-04-4

Автори дякують усім, хто долугився до підготовки цього видання й допомагав збирати документи та матеріали, надавав поради, консультації тощо; серед таких – Л.В. Дояр, В.А. Дворніков, В.Л. Золотарьов, С.І. Маліновська, А.М. Кириченко, М.С.Кудрявцев, Ю.С. Рудь, В.Д. Сидоренко, О.В. Соломений, С.Т.Толмачов та ін.

Окрема щира подяка Юрію Григоровичу Вілкулу за підтримку самої ідеї книги та допомогу в її виданні.

Сердечно дякуємо також Миколі Івановичу Ступніку за дієву допомогу та співугасть у підготовці цієї праці.

Кривий Ріг, 2011 рік.

Зміст

1. Професура *Alma mater*: шляхи зростання (замість передмови).....12

2. Персоналії:

Азарян А. А. 31

Аксене А. Є. 32

Андреев Б. М. 33

Арсентьев О. І. 34

Астаф'єв Ю. П. 35

Бакум В. П. 36

Бєгагоєн І. А. 37

Бєлаши Р. Н. 38

Бєрежний М. М. 39

Бєрезовський А. А. 40

Бєресневич П. В. 41

Бизов В. Р. 42

Биков В. І. 43

Близнюков В. Т. 44

Бондаренко А. М.	45
Брадул О. М.	46
В арава А. М.	47
Вілкул Ю. Т.	48
Т агауз П. Т.	50
Тірін В. С.	51
Толшев О. М.	52
Троладський А. С.	53
Тубін Т. В.	54
Тумінський М. В.	56
Турін А. О.	57
Д авидкович А. С.	58
Дядежкін М. І.	59
Є втехов В. Д.	60
Єфіменко В. І.	61
М илкінський С. І.	62
Муков С. О.	63
В авседашній В. О.	64

<i>Вадорожний О. М.</i>	65
<i>Валицький О. В.</i>	66
<i>Вдещук В. М.</i>	67
<i>Вурков П. Е.</i>	68
<i>І</i> <i>Іушакін В. Д.</i>	69
<i>К</i> <i>Каварма І. І.</i>	70
<i>Калініченко В. О.</i>	71
<i>Капіца В. Р.</i>	72
<i>Капленко Ю. П.</i>	73
<i>Кармазін В. І.</i>	74
<i>Каталенець А. І.</i>	75
<i>Китач Т. М.</i>	76
<i>Кіяновський М. В.</i>	77
<i>Клочков В. Р.</i>	78
<i>Ковальчук В. А.</i>	79
<i>Колосов В. О.</i>	80
<i>Корж В. А.</i>	81
<i>Корнілов Т. І.</i>	82
<i>Коробко В. М.</i>	83
<i>Крейн С. Т.</i>	84

<i>Кудряшов П. И.</i>	85
<i>Купин А. И.</i>	86
<i>Курер В. М.</i>	87
<i>Л</i> <i>анин О. С.</i>	88
<i>Лозанов С. И.</i>	89
<i>Луговский С. И.</i>	90
<i>Ляшков Ю. С.</i>	91
<i>М</i> <i>алахов Т. М.</i>	92
<i>Мартинов В. К.</i>	94
<i>Махлаев В. Т.</i>	95
<i>Мацев В. Т.</i>	96
<i>Мельников В. А.</i>	97
<i>Менц Ю. С.</i>	98
<i>Михайлов В. О.</i>	99
<i>Михайлов О. М.</i>	100
<i>Михайлов Ю. И.</i>	101
<i>Меркун В. С.</i>	102
<i>Мулявко В. И.</i>	103
<i>Н</i> <i>азаренко В. М.</i>	104

Назаренко М. В.	105
Недін В. В.	106
Неслашкий Є. О.	107
Николашин Ю. М.	108
Никонець В. І.	109
Нусінов В. Я.	110
О лійник М. А.	111
Осмоловський В. В.	112
П аранько І. Є.	113
Перегудов В. В.	114
Пирогов Б. І.	115
Поваренних О. Є.	116
Покотій В. В.	117
Поліщук А. К.	118
Поліщук Т. К.	119
Попов Є. О.	120
Р ейзенкінд У. Я.	121
Римарчук Б. І.	122
Родькін Д. У.	123
Рудь Ю. Є.	124

С идоренко А. К.	125
Сидоренко В. Д.	126
Сінолиций А. П.	128
Сінчук О. М.	129
Слюсаренко В. Т.	130
Сметана М. Т.	131
Смірнов В. П.	132
Старіков М. А.	133
Стецкевич В. В.	134
Стещенко О. І.	135
Стороженко А. І.	136
Ступнік М. І.	137

Т атур Т. К.	138
Темченко А. Т.	139
Тіщенко Р. О.	140
Ткачук К. К.	141
Толмахов С. П.	142
Трегубов В. А.	143
Трощенко В. М.	144
Турило А. М.	145

З	
Зайнштейн Е. Т.	146
Зраустов Т. М.	147
Зедоренко П. У.	148
Ж	
Жан Т. О.	149
Жоляков В. С.	150
Жорольский В. П.	151
Ч	
Чермаших В. М.	152
Чурак О. Р.	153
Ш	
Шановалов А. М.	154
Шанурин О. В.	155
Швагер Н. Ю.	156
Швидкий М. С.	157
Шериньов А. О.	158
Шшикин О. О.	159
Шохин В. М.	160
Щ	
Щелканов В. О.	161
Э	
Эгунов О. В.	162

Алковий Т. М. 163

Анов О. П. 164

3. Стогалерея: in memoria 165

*«Vivat akademia,
Vivant professores!
Vivat membrum quodlibet,
Vivant membra gualibet,
Semper, sint in flore!» (лат.)*

*(Із студентського гімну
«Gaudeamus» - українською:
«Зрадіємо!»)*

*[«Хай живе університет,
Нехай живуть професори!
Хай кожен живе
І хай живуть усі.
Нехай вічно
вони процвітають!»]*

Професура Alma mater: шляхи зростання (замість передмови)

Ще в добу середньовіччя в перших європейських університетах було введено найвищий науковий ступінь - доктор наук. А згодом з'явилося і вчене звання - професор (від латинського «professor» - вчитель, викладач; згодом - найвище вчене звання). Ці титули зазвичай отримували ті, хто зробив вагомий внесок у наукові знання, а зрештою, і в розвиток науки та хто мав високі досягнення в галузі навчання - за підготовку фахівців, за розробку й підготовку лекційних курсів, підручників тощо. Та обов'язковою передумовою отримання професорської мантії було поєднання наукових досліджень з викладанням і передачею наукових здобутків студентам та створення власних наукових шкіл, часто-густо

піонерських, і таких, що спричиняли прориви в різних галузях знань.

Відтоді ця традиція поширилася й на східноєвропейські терени: вже в ХУІІ ст. - з появою перших вищих навчальних закладів на українських землях — у Києво-Могилянській академії та Львівському університеті, а згодом у ХІХ ст. - у Харківському, Київському, Одеському (Новоросійському) та інших університетах — поширилася практика надання вітчизняним науковцям-викладачам титулів: доктор наук і професор. (Останні в Російських університетах мали таку градацію: ад'юнкт-професор, екстраординарний професор, ординарний професор та заслужений професор; в Австро-Угорщині й Польщі було лише звання «професор»).

Після Жовтневої революції докторський ступінь у Радянському Союзі спочатку відмінили. І хоча в Українській та Азербайджанській Радянських Соціалістичних Республіках це законодавчо не було оформлено, та все ж, насправді, цей

Криворізький вечірній робітничий технікум на ст. Вечірній Кут

ступінь тут не присуджували, аж доки в 1934 р. не було прийнято відповідну постанову Раднаркому СРСР «Про наукові ступені та звання».

Із відкриттям у 1922 р. на Криворіжжі першого спеціалізованого навчального закладу — вечірнього робітничого технікуму (КВРТ) — починається поступовий процес набуття цим навчальним закладом ознак вищої школи, в якій поєднуються підготовка інженерних кадрів з науково-дослідною роботою. У перші роки існування, коли навчальний процес головно забезпечували інженери-

виробничники (слід зазначити, що навіть перші очільники цього закладу – В.І. Жигаловський і Д.П. Малий – були інженерами, які мали великий досвід роботи на гірничих підприємствах басейну, але не мали викладацької практики), головним завданням технікуму була підготовка фахівців гірничих професій середньої ланки (техніків) для Криворіжжя. Науково-дослідна робота тут практично не виконувалася: для цього не було ані наукових кадрів вищої кваліфікації, ані відповідних матеріально-технічних умов, ані замовлень від виробництва. Поштовхом до радикальних змін став курс на соціалістичну індустріалізацію країни та дискусія, що виникла на Криворіжжі, але набула величезного резонансу на теренах усього СРСР, яка по суті з наукової переросла в політичну, що й спричинило певну кадрову чистку серед фахівців-інженерів і науковців Криворіжжя. Йдеться про дискусію навколо так званої «теорії затухання Кривбасу», що спалахнула в кінці 20-х років. Одні з дискутантів стверджували, що рудні ресурси басейну, принаймні ті, що були розвідані на той час, незабаром буде вичерпано, а надійних запасів сировини тут немає, тож – ставити в центрі уваги розвитку міста гірничовидобувну галузь і надто будівництво металургійного заводу – неперспективно й недоцільно; на їх думку, головні поклади залізорудної сировини Півдня країни лежали в районі міста Керч, але не на Криворіжжі.

Утім, вони мали дуже серйозних опонентів і, перш за все, в середовищі геологів, які доводили, що рудні запаси басейну значно більші, аніж це стверджують прихильники теорії «затухання», і є перспективними для розробки на десятиліття та десятиліття навіть за умов, що видобуток

сировини з надр буде постійно збільшуватися з року в рік (як цього, до речі, і вимагали директиви першої п'ятирічки СРСР), а самі кордони видобутку руди будуть значно розширені в межах так званого «В е л и к о г о Кривого Рогу». Таке поняття (визначення) виникло саме в ті роки та на хвилі дискусії про «затухання (незатухання) Кривбасу» й було дуже поширене не лише в публіцистиці, але й у науковій літературі, зокрема — у вжитку геологів. Щоправда, дехто з них межі «Великого Кривого Рогу» органічно й не без підстав розширював до Кременчука з огляду на те, що рудне тіло басейну простягається аж до цього міста на Дніпрі. (До речі, не випадково завідувач кафедри геології КГРІ в 1931-1935 рр., майбутній член-кореспондент АН УРСР, С.П. Радіонов свою докторську дисертацію (1947 р.) назвав так: «Метаморфічний комплекс Великого Кривого Рогу». А в журналістиці цей термін широко використовувала вся радянська преса й навіть найавторитетніша в ту добу газета «Правда», яка послідовно й рішуче стала на захист прихильників «соціалістичних прогнозів розвитку Криворіжжя», тому-то й центральний парк міста назвали на її честь...). Наголос на слові «великий» виникло не випадково: у такий спосіб носії оптимістичної ідеї перспективного розвитку Криворіжжя утверджували свої теоретико-прогностичні переконання й аргументовано доводили, що обсяг рудних запасів Кривбасу сягав близько одного мільярда тонн, а якщо враховувати ще й 18 млрд. тонн заліза, які, як вважали фахівці в ті роки, вміщують бідні руди та кварцити, то Криворіжжя має всі підстави бути практично невичерпним джерелом для металургії Півдня СРСР на все ХХ століття й навіть більше. Та одночасно вони ще й наголошено виокремлювали містоутворювальну роль рудних запасів басейну. Врешті-

решт, ця дискусія не лише засвідчила роль гірничо-геологічної науки для такого перспективного регіону, як Кривбас, але й дала поштовх до її розвитку, до збільшення в місті науковців та до перетворення вечірнього робітничого технікуму у «гірний інститут» (1929 р.), а згодом - і до створення в

Корпус «гірного інституту й технікуму» (30-і роки ХХ ст.)

Кривому Розі ще й спеціалізованого науково-дослідного гірничорудного інституту (1933 р.). Звичайно, великий імпульс до таких кроків спричинили і власне самі потреби гірничовидобувної галузі басейну, яка, починаючи з кінця 20-х

Корпус «гірного інституту»
(фото 40-х років ХХ ст.)

років ХХ ст., у річищі політики індустріалізації стала динамічно розвиватися. Її поступ у ті часи був вражаючим! Отож, йому повинен був відповідати й певний науковий супровід. Ось чому вже з 30-х років на Криворіжжі, і перш за все в гірничорудному інституті, все виразніше формується наукове середовище.

Перші науково-педагогічні кадри *Alma mater* — це головно місцеві інженери-гірники або ж ті, хто приїхав на Криворіжжя з інших міст країни. Ось із їх середовища в 30-40-і рр. ХХ ст. і вийшли перші професори гірничорудного інституту. На жаль, архівні матеріали та джерела, якими послуговувалися автори-упорядники цього

І. М. Шульгін

В. С. Боришкевич

С.А. Тейс

видання, не дають підстав, аби впевнено й переконливо назвати прізвища всіх тих, хто був першими професорами цього ВНЗ; або тих, хто і коли захистив тут першу кандидатську чи докторську дисертацію...

Утім, є підстави думати, що серед перших доцентів і навіть професорів КГРІ були й ті, хто в довоєнні роки ще не мав відповідних наукових ступенів; але за досягнення в навчально-виховній і науковій роботі та за зразком Інституту Червоної професури їх обирали, скажімо, на посаду професора відповідної кафедри. До речі, ось саме таке звання не було в ті часи, так би мовити, «пожиттєвим». Адже за чинними в ті часи нормами воно зберігалось за носієм цього звання лише 5 років, а у випадку, якщо він припиняв викладацьку роботу, його анулювали. (Див.: Большая Советская Энциклопедия. - М., 1940. - Т. 47. - С. 426).

Однак, уже в 30-40-х роках ХХ ст. у стінах Криворізького гірничорудного інституту (КГРІ) з'явилися перші професори. Маємо підстави, аби сказати, що статус професора повноцінно (якщо й не за дипломом, то за посадою та за заслуги й внесок у науку) тут мали І.М. Шульгін — завідувач кафедри гірничої механіки й опору матеріалів (до 1936 р.), І.О. Грановський — завідувач кафедри шахтобудування. Фотодокументи, якими користувалися автори цього видання, дають підстави включити до списку

Ф.П. Терещенко

професорів також і В.С. Боришкевича – завідувача кафедри вищої математики (1927-1936 рр. та 1937-1941 рр.), А.А. Ребікова – завідувача цієї ж кафедри в 1943-1944 рр. (м. Нижній Тагіл), С.А. Тейса* – завідувача кафедри гірничої електромеханіки, К.В. Понька – завідувача кафедри проведення й закріплення гірничих виробок (1944 р.), С.П. Радіонова – завідувача кафедри геології (1931-1935 рр.), Ф.П. Терещенка – «руководителя по дипломированию» та ін. Повноправно до когорти перших професорів КГРІ можна включити О.І. Стешенка (професор – від 1936 р., а кандидат технічних наук – від 1937 р.).

На жаль, архівні джерела, більш повної інформації про якісний склад науково-педагогічного персоналу КГРІ в 30-40 рр. не дають: у вирі війни переважна більшість персональних справ зникла... Утім, достеменно відомо, що горнило війни пройшло багато тих, хто згодом – уже в повоєнну добу – здобув заслужене звання професора; і серед таких – І.А. Бегагоєн, В.Ф. Клочков, С.І. Луговський, В.Г. Мацеєв, Ю.І. Михайлов, В.В. Осмолівський, Е.Г. Файнштейн, В.М. Чермалих, О.Ф. Чумак, Л.Т. Шаповалов, Г.Т. Ямковий та ін.

Плідна праця й організаторські здібності всіх тих, кого названо вище, та багатьох інших не пройшли безслідно: науковий та інтелектуальний потенціал інституту – й особливо в повоєнні роки – зростав на очах; КГРІ виразно почав набувати всіх ознак повноцінного вищого навчального

*В іншій редакції прізвище професора С.А. Тейса подано як С.А. Тайц.

закладу міста, в якому висококваліфікований персонал — доценти й професори, кандидати й доктори наук — тісно поєднували науково-дослідну роботу з підготовкою фахівців (у нашому випадку — інженерних кадрів), що зрештою якраз і відповідало змісту, духу та традиціям власне університетської освіти й було (та і є сьогодні) головною місією освітніх закладів та їх викладачів. Більше того, гірничорудний інститут одночасно

Корпус «гірного інституту»
(40-і роки ХХ ст.)

почав виконувати в місті ще й просвітницьку та загальнокультурну функції, що особливо важливо з огляду на соціальну структуру населення басейну. Ось цю інтегральну місію в 40-60-ті роки в стінах гірничорудного продовжували носії якісних фахових і науково-педагогічних знань та високої культури, а відтак — у повному розумінні *П о с т а т і*, - серед яких були гірничі інженери — професори О.І. Арсент'єв, Ф.Н. Белаши, Г.М. Китаць, С.І. Луговський, Г.М. Малахов; професори-геологи — С.І. Жилкінський, В.Г. Махлаєв, О.О. Поварених, А.К. Сидоренко, В.П. Смірнов; професори-маркшейдери — П.І. Кудряшов і О.В. Ягупов; гірничі інженери-механіки — В.А. Мельников і Г.К. Татур, професори В.В. Осмолівський (економіст), С.Г. Крейн (математик), Ю.С. Ляликов (хімік) та ін.

Примітно, що в плеяді цих *Постатей* був і справжній «дуаєн» цього корпусу, тобто його старійшина - Стешенко Олександр Іванович, професор (1936 р.) та від 1951 р.

Загальновизнаний міжнародний професійний знак (емблема) на позначення гірничої галузі та фахової приналежності до неї

Елемент погона студентської уніформи - «вензель», тобто початкові літери, переплетені між собою у вигляді візерунка, на позначення назви Криворізького гірничорудного інституту (у російськомовному написанні - КГИ)

Знак випускника КГРІ: такі вручали до 1960 р. включно; пізніше - видавали стандартний для всіх ВНЗ СРСР нагрудний знак у формі ромба

завідувач кафедри техніки безпеки й вентиляції. (Станом на кінець 2011 р. почесну роль «дуаєна» виконував професор Г.В. Губін: звання професора він отримав ще в 1972 р. і носить його вже 40 років).

Принагідно виокремимо й постать професора Недіна Валентина Васильовича. У списку тих, кого автори включили до цього видання, він- «найстаріший» випускник КГРІ – диплом гірничого інженера В.В. Недін отримав ще в 1934 році (!), а звання професора й докторський ступінь здобув у 1954 році. Відтак, спираючись на наші джерела, його, напевне, можна вважати першим доктором технічних наук серед загалу випускників КГРІ.

Отже, «висаджена» в криворізький ґрунт у гірничорудному інституті науково-дослідна культура з її носіями, серед яких провідну роль відігравали професори-науковці, поступово укоренилася, а згодом ще й дала

не одну нову генерацію вчених. Власне ця «укоріненість» найповніше проявила себе в 70-80-ті роки ХХ ст., коли вже з середовища його власних випускників почали постійно виростати науково-педагогічні кадри – спочатку кандидати наук і доценти, а згодом і вищого рангу – професори й доктори. Всього, за нашими підрахунками, зі 132 прізвищ професорів і докторів, поданих на сторінках цього видання, – 72 з них є випускниками КГРІ-КТУ! Це – Андреев Б.М., Бизов В.Ф., Биков В.І., Блізнюков В.Г., Березовський А.А., Бересневич П.В., Варава Л.М., Вілкул Ю.Г., Гагауз П.Г., Гірін В.С., Гурін А.О., Давидкович А.С., Дядечкін М.І., Євтехов В.Д., Єфіменко В.І., Жуков С.О., Замицький О.В., Іцхакін В.Д., Каварма І.І., Калініченко В.О., Капленко Ю.П., Каталенець А.І., Кіяновський М.В., Ковальчук В.А., Колосов В.О., Комірна В.В. Корж В.А., Корнілов Г. І., Коробко В.М., Кучер В.М., Лапшин О.Є., Логачов Є.І. Мартинов В.К., Мец Ю.С., Михайлов Ю.І., Моркун В.С., Назаренко В.М., Назаренко М.В., Ніконець В.І., Недін В.В., Олійник Т.А., Перегудов В.В., Покотій В.В., Попов С.О., Пирогов Б.І., Поліщук Г.К., Поліщук А.К., Родькін Д.Й., Римарчук Б.І., Рудь Ю.С., Сидоренко В.Д., Сінолиций А.П., Сінчук О.М., Слюсаренко В.Г., Ступнік М.І., Темченко А.Г., Тімченко Р.О., Толмачов С.Т., Трегубов В.А., Турило А.М., Фаустов Г.Т., Федоренко П.Й., Хомяков В.І., Хорольський В.П., Шаповалов Л.Т., Швагер Н.Ю., Шапурін О.В., Шериньов А.О., Шишкін О.О., Щокін В.П*., Ямковий Г.Т., Янов О.П.

Цікава й така деталь: у сім'ї професури вже почали з'являтися й перші сімейні наукові «династії», а початок тут заклали Ю.П. Астаф'єв, А.А. Азарян, А.О. Гурін, В.Г. Губін,

В.Д. Євтехов, Ю.П. Капленко, О.Є. Лапшин, В.С. Моркун, В.М. Назаренко, О.П. Янов та інші. До речі, ці «династії» теж складаються переважно з випускників КГРІ-КТУ...

Нещодавно (у 2007 р.) в сім'ї професорів з'явилися й перші жінки: цей список відкрила Т.А. Олійник, а поряд з нею його прикрашають професори З.П. Бакум, Л.М. Варава, В.В. Комірна* та Н.Ю. Швагер.

Така кількість вихованців у лавах професорів є найпромовистішою ознакою зрілості навчального закладу, його певної самодостатності й спроможності до самовідтворення (репродукції) наукових кадрів та збереження й примноження наукових традицій, що були закладені ще раніше науковцями, які прийшли на Криворіжжя. Примітно, що в цей же час в інституті йде динамічна підготовка кандидатів наук у галузі гірництва, геології, гірничої електромеханіки, збагачення корисних копалин тощо, в основному, за рахунок власних випускників, адже основний контингент аспірантів КГРІ складається з його вихованців. Цю традицію було започатковано ще в 1932 році, коли до аспірантури були зараховані перші дипломовані фахівці *Alta mater* – М.В. Міщенко, І.З. Лисенко та інші, які згодом разом із П.М. Кошульком стали докторами технічних наук; щоправда, звання професора вони отримали вже за межами КГРІ. Таким же шляхом пішов і П.М. Торський – один із числа перших 12 випускників ще вечірнього робітничого технікуму (КВРТ); у 1937 році він з відзнакою закінчив Криворізький гірничий інститут, а потім – уже в Новочеркаському політехнічному інституті – захистив докторську дисертацію й здобув звання професора.

У 60-80-ті роки ХХ ст. йде не лише кадрове прирощення наукового потенціалу інституту, але й стрімкий розвиток

його науково-дослідницької інфраструктури, тіснішим стає зв'язок інститутської науки з виробництвом.

Навчальний корпус №1 (фото 1967 р.)

Усе це спричинило подальше укорінення й розвиток наукових шкіл та напрямків, які зрештою стають своєрідним науковим «брендом» КГРІ-

КТУ. Об'єктивно: стрижнем усіх їх стала та галузь наукових знань, яка, насамперед, пов'язана з видобутком і переробкою залізорудної сировини та сумісними з цими процесами прикладними науками. З роками зусиллями провідних професорів і науковців тут склалися наукові школи і напрямки:

- у галузі гірництва і, зокрема, досліджень технологій підземного та комбінованого видобутку залізорудної сировини (Г.М. Малахов, Ю.П. Капленко, В. О. Щелканов та ін.);
- технологій відкритої розробки залізорудних родовищ (В.Ф. Бизов, В.Г. Блізнюков, Ю.Г. Вілкул та ін.);
- маркшейдерії (П.Й. Федоренко та ін.);
- геології та прикладної мінералогії (Г.В. Махлаєв, О.С. Поварених, С.П. Радіонов, В.П. Смірнов, Б.І. Пирогов, В.Д. Євтехов, І.С. Паранько та ін.).

Органічно доповнюють ці традиційні для КГРІ-КТУ напрями діяльності науковців університету й відносно «нові»

школи, що зосередили свої зусилля:

- на вдосконаленні технологій збагачення залізорудної сировини та металургійних процесів (Г.В. Губін, Т.А. Олійник та ін.);

- у гірничій електромеханіці (Е.Г. Файнштейн, А.Ф. Сінолицький, О.М. Сінчук, С.Т. Толмачов та ін.);

- у сфері використання комп'ютерних систем у різноманітних технологічних процесах: від видобутку рудної сировини до контролю за її якістю (А.А. Азарян, В.С. Моркун та ін.);

- на дослідженні надійності та ефективності гірничого й гірничо-збагачувального технологічного обладнання (І.А. Бегагоєн, М.В. Кіяновський, Ю.С. Рудь та ін.).

В останні роки плідно розвиваються наукові дослідження в галузі геомеханічного моніторингу стану надр (В.Д. Сидоренко та ін.), цивільного й шахтного будівництва (Б.М. Андреев, С.О. Жуков, О.О. Шишкін та ін.), охорони праці в гірництві (О.П. Янов, А.О. Гурін, О.Є. Лапшин та ін.), аудиту підприємств різних форм власності та корпоративного керування (В.Я. Нусінов та ін.) тощо.

Життєдайність та ефективність наукового зростання КГРІ-КТУ знайшли своє визнання не лише в науковому середовищі, а й належно були відзначені державою: у 1972 р. - у рік 50-річчя *Alma mater* - інститут був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора та отримав почесне право відкрити Дні науки на Виставці досягнень народного господарства СРСР у Москві; промовистим фактом такого визнання стала й поява в лавах криворізьких науковців перших лауреатів державних премій: у 1966 р. лауреатами найвищої в ті часи Ленінської премії стали С.Ф. Бабенко та А.К. Сидоренко;

**Делегація КГРІ на відкритті Днів науки на ВДНГ СРСР 1972 р.
На фото зліва направо: Петренко П.Д., Дядечкін М.І., (3-й -?-),
Луценко Л.В., Фаустов Г.Т., ректор інституту Малахов Г. М. з дружиною,
Крижановська С.М., Кібенко О.Я., (10-а -?-), Ягупов О.В., Бегагоєн І.А.,
Богачевський В.С, Осмолівський В.В., Шулін М.І., Кучер В.М.,
Капленко Ю.П., Лавриненко В.П. та Тонкошкур Л.С. (фото з архіву Кібенко О.Я.)**

у 1970 р. – Г.М. Малахов і П.Д. Петренко отримали звання лауреатів Державної премії УРСР. Їх почин підхопили й уже в кінці ХХ ст. – на початку ХХІ ст. лауреатські відзнаки Державної премії України отримали професори А.А. Азарян, В.Ф. Бизов, В.Г. Блізнюков, Ю.Г. Вілкул, Ю.П. Капленко, В.О. Колосов, Ю.С. Мец, В.С. Моркун, В.Д. Сидоренко, А.Г. Темченко, П.Й. Федоренко.

З роками – з набуттям КГРІ науково-педагогічної зрілості – він перетворюється не лише на кузню інженерів для гірничої галузі, але й на своєрідного кадрового донора для

науково-дослідних та проектних інститутів міста: вже в 50-70-ті роки ХХ століття НДГРІ і ВНДІБПП, «Механобрчормет» і ВНДПРудмаш, інститут «Кривбаспроект» та інші установи такого профілю в Кривому Розі головно укомплектовувалися за рахунок випускників КГРІ, які зрештою не лише підсилювали науковий потенціал цих закладів, зберігали тяглість наукових шкіл і традиції інституту, але й розвивали нові наукові школи й напрями. Значний внесок в їх роботу зробили й ті вихованці КГРІ, які безпосередньо їх очолювали: НДГРІ - проф. В.Г. Блізнюков, ВНДІБПП - проф. О.П. Янов, інститут «Кривбаспроект» - проф. В.В. Перегудов; у різні роки й ректорські посади обіймали теж випускники гірничорудного: проф. В.І. Биков - у Криворізькому педагогічному інституті, проф. А.Г. Поліщук - у Черкаському політехнічному інституті, академік НАПН України, проф. Б.А. Мокін - у Вінницькому національному технічному інституті. Та і в самій *Alma mater* з 70-х років ХХ ст. все більше й більше на керівних посадах — у ректораті, деканатах та структурних підрозділах КГРІ - КТУ - починають з'являтися її власні вихованці: В.І. Астахов, В.Ф. Бизов, А.А. Березовський, В.Г. Блізнюков, О.І. Бондарець, Ю.Г. Вілкул, В.І. Вербицький, М.А. Волинець, В.А. Дворніков, О.А. Єщенко, С.О. Жуков, І.І. Каварма, В.О. Калініченко, М.Т. Кравець, В.К. Мартинов, В.С. Моркун, В.З. Мусарський, В.М. Назаренко, С.Є. Нікулін, Ю.Г. Осадчук, М.М. Пижик, В.Д. Сидоренко, В.І. Сільченко, О.М. Сінчук, М.І. Ступнік, В.М. Тарасенко, В.В. Ткач, О.А. Темченко, О.А. Хівренко, В.Ф. Щотка та інші; нині ж, за нашими підрахунками, і понад 90% завідувачів кафедр університету — це теж його власні випускники!

Якісне зростання кадрового корпусу КГРІ – КТУ, вагомі здобутки в науково-дослідницькій роботі й, особливо, у тій її сфері, що безпосередньо пов'язана з гірництвом, і спричинили цілком закономірний факт: створення з ініціативи керівництва КТУ та на його базі Академії гірничих наук України, осередком якої та її кадровим фундаментом стали доктори наук і професура КГРІ-КТУ – В.Ф. Бизов, Ю.Г. Вілкул, Г.В. Губін, Ю.П. Капленко, С.Т. Толмачов, П.Й. Федоренко та ін. Не випадково, що й серед дійсних членів та член-кореспондентів АГН України була і є велика частка провідних науковців-професорів Alma mater – А.А. Азарян, Ю.П. Астаф'єв, С.О. Жуков, І.І. Каварма, Ю.С. Мец, В.С. Моркун, В.Д. Сидоренко, О.М. Сінчук, В.А.Трегубов, В.О.Щелканов та інші.

Сучасний вигляд навчального корпусу по вул. Пушкіна, 37

Додамо, що з числа професури гірничорудного інституту дійсними членами й членами-кореспондентами НАН України свого часу стали провідні вчені КГРІ - Г.М. Малахов, О.Є. Поварених, С.П. Радіонов і М.А. Старіков.

Отже, майже за всі роки свого існування КГРІ-КТУ утвердився не лише як провідний вищий навчальний заклад Кривбасу, особливо в галузі підготовки фахівців для гірничовидобувної промисловості, але й своєрідний центр генерації науковців різних рівнів та продукування наукових знань – у чому велика роль професури *Alma mater*. Саме вона (професура) ще в 50-60-ті роки ХХ ст. і заклала тут фундамент-матрицю наукового поступу й всебічного розвитку КГРІ-КТУ в наступні десятиліття. Окрім того, цей заклад став ще й дієвим соціальним і кар'єрним «ліфтом» для багатьох своїх співробітників та вихованців і осередком культури міста.

З 1 грудня 2011 р., напередодні свого 90-річчя, Криворізький технічний університет, що генетично виріс з вечірнього робітничого технікуму й гірничорудного інституту, органічно влився в інтегрально новий вищий навчальний заклад міста – у Криворізький національний університет. Відтак у його біографії відкривається нова сторінка, яку покликані писати, відповідаючи вже на виклики новітнього часу, і професори тепер уже колишнього КГРІ-КТУ...

---

*З незалежних від авторів причин у книзі відсутні нариси про докторів наук Комірну В. В. та Щокіна В. П.

*Nota bene: "Учителю, виховай учня,
щоб потім було у кого
вчитися"*

(Антична мудрість)

Персоналії

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Азарян Люберт Арамисович

(03.06.1941, с. Барум Шамхорського району Лзейбарджану) – інженер радіозв'язку. Доктор технічних наук (1993), професор (1994). Заслужений діяч науки і техніки України (2001), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006). Закінчив Одеський електротехнічний інститут (1966).

Трудову біографію розпочав старшим інженером радіорелейної станції телецентру м. Кривого Рогу. Після закінчення аспірантури (1971) працює в Криворізькому гірничорудному інституті - викладач, доцент, професор, завідувач кафедри моделювання та програмного забезпечення автоматизованих систем (2010). З 1985 р. - керівник проблемно-галузевої лабораторії оперативного контролю та управління якістю мінеральної сировини. Науково-дослідні інтереси - ядерно-фізичні методи контролю та управління якістю мінеральної сировини. Автор понад 280 наукових праць, 6 навчальних посібників, 45 патентів та винаходів тощо.

Пр.: *Качество минерального сырья. - Кривой Рог, 2001 (співавт.); Комплекс ресурсів і енергозберігаючих геотехнологій видобутку та переробки мінеральної сировини, технічних засобів їх моніторингу із системою управління і оптимізації гірничорудних виробництв. – Кривий Ріг, 2006 (співавт.); Обчислювальна техніка, алгоритмізація та програмування: навчальний посібник. - Кривий Ріг, 2007 та ін.*

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Арнольд Едуардович

(10.07.1932, м. Уфа Башкирської АРСР Російської Федерації – 1994, м. Кривий Ріг) - геолог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1981), професор (1986). Закінчив Саратовський державний університет (1956). Після закінчення університету працював начальником геологічної партії Башкирського геологічного управління (1957-1967): асистент, старший викладач, доцент Уфимського нафтового інституту (1967-1978); старший науковий співробітник об'єднання «Союзморінжгеологія» (1978-1984). У Криворізькому гірничорудному інституті обіймав посаду професора й завідувача кафедри загальної геології та розвідки родовищ корисних копалин (1984-1994). Фахівець у галузі геології, зокрема з проблем стратиграфії та генезису й умов формування осадових комплексів.

Пр.: Атлас фауны и флоры среднего и позднего карбона Башкирии.- М., 1979 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Андрей Борис Михайлович

(27.02.1959, м. Карл-Маркс-Штадт, Німеччина) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (2006), професор (2011). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1980), де відтоді і працює: інженер проблемної лабораторії фізико-технічних проблем розробки родовищ корисних копалин, науковий співробітник науково-дослідної частини (1980-1991), асистент, старший викладач, доцент кафедри шахтного і підземного будівництва (1991-2001), доцент кафедри гірничого, промислового і цивільного будівництва (2001-2003); з 2003 р. - завідувач кафедри будівельних геотехнологій. Основні наукові напрямки роботи: шахтне і підземне будівництво, підземна та комплексна відкрито-підземна розробка родовищ корисних копалин, руйнування гірських порід вибухом.

Пр.: *Комплексная разработка рудных месторождений – К.: Техніка, 2005 (співавт.); Особенности условий проходки горных выработок при строительстве подземных рудников из карьерного пространства // Науковий вісник НГУ. – 2007. – № 7 (співавт.); Динамика транспортных галерей горнодобывающих предприятий // Збірник наукових праць НГУ. – Дніпропетровськ: НГУ, 2010. – № 34, т. 1. (співавт.) та ін.*

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Арсентьев Александр Иванович

(23.10.1918, с. Федіно Іздешківського району Смоленської області Російської Федерації - 2012 р.) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (1963), професор (1963). Закінчив Московський інститут кольорових металів і золота (1941). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945рр., нагороджений орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня та орденом Червоної Зірки; медалями - "За оборону Москви", "За визволення Будапешта", "За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр". Після закінчення аспірантури в Московському інституті кольорових металів і золота направляєтся до Криворізького гірничорудного інституту (1952) на кафедру розробки родовищ корисних копалин, де і працював до 1964 р. на посадах: старший викладач, доцент, професор. Вивчав проблеми аналізу гірничих виробок. У 1964р. переводиться працювати у Кольський гірничометалургійний інститут АН СРСР на посаду заступника директора з наукової роботи. Напрямок наукової роботи – розробка методів планування гірничих робіт і проектування кар'єрів. Автор понад 200 наукових праць.

Пр.: Определение производительности и границ карьеров. - Госгортехиздат, 1961; Вскрытие и системы разработки карьерных полей. - М., 1981 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Анатолій Юрій Павлович

(29.05.1930, м. Бійськ Алтайського краю Російської Федерації - 21.12.1995, м. Кривий Ріг) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (1972), професор (1973). Заслужений діяч науки і техніки України (1991), нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1976). Закінчив Московський інститут кольорових металів та золота ім. М.І. Калініна (1953); працював на рудниках Росії (1953-1956). З 1960 р. по 1995 р. - у Криворізькому гірничорудному інституті: доцент кафедри розробки родовищ корисних копалин (1960-1973), завідувач кафедри планування, організації та економіки гірничої промисловості (1973-1995). З 1973 по 1985 рр. - ректор Криворізького гірничорудного інституту. Фахівець у галузі відкритої розробки та експлуатації рудних родовищ, автоматизації проектування і планування гірничих робіт у рудних кар'єрах та автоматизованих систем керування гірничими процесами.

Пр.: Добыча руды открытым способом за рубежом. - М., 1983; Зарубежный опыт проектирования и эксплуатации электрофицированного автотранспорта в рудных карьерах. - М., 1984 (соавт.); Планирование и организация погрузочно-транспортных работ на карьерах. - М., 1986 (соавт.); Компьютеры и системы управления в горном деле за рубежом. - М., 1989 (соавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Бабури Зінаїда Павлівна

(14.12.1960, м. Збараж Тернопільської області) - філолог. Доктор педагогічних наук (2009), професор (2011). Закінчила факультет української філології Херсонського державного університету (1985). Після закінчення ВНЗ працювала вчителем української мови та літератури СШ №78 м. Кривого Рогу. З 1991 р. працює на кафедрі української мови Криворізького державного педагогічного університету: викладач, доцент, професор кафедри. Від 2010 р. - завідувач кафедри інженерної педагогіки та мовної підготовки Криворізького технічного університету. Фахівець у галузі методики викладання української мови у вищій школі, у загальноосвітніх закладах, навчання української мови як іноземної.

Пр.: Слово благовісті: [словник-довідник фразем біблійного походження]. – Кривий Ріг, 2001 (співавт.); Теоретико-методичні засади навчання фонетики української мови. – Кривий Ріг, 2008; Методика навчання української мови: теоретико-практичний курс: навчальний посібник для студентів. – Кривий Ріг, 2008 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Педагог Ізраїль Анатолійович

(13.02.1914, с. Нижні Сірогози Запорізької області - 16.08.1987, м. Кривий Ріг). Доктор технічних наук (1966), професор (1985). Заслужений діяч науки та техніки України (1973). Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня та орденом Червоної Зірки. У 1947 р. закінчив Одеський політехнічний інститут. З 1951 р. по 1987 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент кафедри технічної механіки. У 1962 р. стояв біля витоків створення кафедри технології машинобудування, металорізальних верстатів та інструментів і до 1985 р. очолював її. Створив першу в Кривбасі лабораторію з надійності та довговічності гірничих машин. Наукові інтереси було зосереджено на вивчення теорії стійкості та довговічності машин і механізмів. Науковий доробок складають понад 150 наукових праць, 3 монографії, навчальні посібники тощо.

Пр.: Устройство и расчет современных перфораторов. - М., 1963 (співавт.); Бурильные машины. - М., 1972 (співавт.); Повышение точности и долговечности бурильных машин. - М., 1986 (співавт.); Повышение точности, надежности и долговечности горных машин // Горный журнал. - 1982. - № 8 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Белаш Роба Никифорович

(1904, Кіровоградська область) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1947), професор (1947). Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут. У 1929-1935 рр. працював на шахтах Кривбасу. З 1957 до 1965 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті на посаді завідувача кафедри збагачення корисних копалин. Плідно й ефективно займався проблемою флотації залізних руд. Автор понад 100 наукових праць у галузі збагачення залізорудної сировини. Один із засновників школи збагачення залізних руд на Криворіжжі. Нагороджений орденом Леніна.

Пр.: Абразивные действия минеральных зерен при флотации. – Мурманск, 1956; Рациональные схемы обогащения железных руд Кривого Рога и их экономическое значение: учебное пособие. – К., 1962; Флотация железных руд. – М., 1962; Влияние магнитной обработки пульпы на флотацию // Metallургическая и горная промышленность. – 1965. – № 3; Влияние окислителей и кислорода воздуха на флотуемость гематита и магнетита // Горный журнал. - 1971. - № 6 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Бережний Микола Миколайович

(18.08.1934, с. Бурчак Михайлівського району Запорізької області) – інженер-металург. Доктор технічних наук (1985), професор (1995). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1957). У 1957-1992 рр. працював у науково-дослідному інституті «Механобрчормет» на різних наукових посадах – від інженера-проектувальника до головного наукового співробітника. З 1991 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті на посаді професора кафедри збагачення корисних копалин. У 2001 р. очолив кафедру «Обробка металів тиском та металургійне обладнання». Засновник наукової школи – «Енергетика процесів, розробка та освоєння технології й устаткування для виробництва котунів, збагачення, згрудкування сировини». Автор понад 280 наукових праць, 13 монографій та 75 авторських свідоцтв. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Пр.: Окомкование тонкоизмельченных концентратов железных руд. – М., 1974; Вступ до основ науково-технічної творчості. – Дніпропетровськ, 2002; Теорія будови рідкого, аморфного та кристалічного стану речовини (об'єм поверхні та поверхня в об'ємі). – Кривий Ріг, 2007; Технологічні лінії та комплекси металургійних цехів. – Кривий Ріг, 2010 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Березовський Анатолій Анатолійович

(26.06.1966, м. Волгоград Російської Федерації) – гірничий інженер-геолог. Доктор геологічних наук (2010). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1990). З 1994 р. працює в Криворізькому технічному університеті – асистент, доцент (1998), декан геолого-екологічного факультету (2002). У 1998-1999 рр. навчався в Лоренському політехнічному інституті (Франція). Отримав диплом вищого спеціаліста-збагачувальника підземних корисних копалин. Фахівець у галузі палеонтології й стратиграфії.

Пр.: О местной стратиграфической схеме палеогеновых отложений Кривбасса // Сборник научных трудов Национальной горной академии Украины. – 1998. – № 3, т. 2; Моллюски углистых отложений палеогена Криворожского железорудного бассейна и их биостратиграфическое значение // Бюллетень Московского общества испытателей природы. – 1999. – Вып. 2; Корреляция среднеэоценовых стратонев Украины по нанопланктону и моллюскам // Збірник наукових праць Інституту геологічних наук НАН України: Сучасні проблеми геологічної науки. – К., 2003; К фаунистической характеристике малиновской свиты (средний эоцен) Криворожского бассейна // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. – 2009. – № 33, т. 1 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Бересневич Петро Васильович

(29.12.1937, м. Кривий Ріг - 12.03.2010, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1961). Доктор технічних наук (1984), професор (1990), член-кореспондент Академії гірничих наук України (1991). Трудову діяльність розпочав у 1955 р. Працював на заводі «Комуніст» і одночасно навчався на вечірньому

відділенні Криворізького гірничорудного інституту. У 1961 р. після закінчення інституту працює на кар'єрі Центрального гірничозбагачувального комбінату (м. Кривий Ріг) – помічник машиніста екскаватора, гірничий майстер. У 1963 р. вступив до аспірантури Криворізької філії Інституту гірничої справи ім. М.М. Федорова. З 1966 р. по 1991 р. працював завідувачем лабораторії захисту атмосфери від забруднення при відкритому видобуванні руди у Всесоюзному науково-дослідному інституті безпеки праці в гірництві (м. Кривий Ріг). З 1992 р. по 2007 р. – очолював кафедру теплогазопостачання і вентиляції Криворізького технічного університету; з 2008 р. по 2010 р. – професор кафедри. Науковий доробок складають 11 монографій, 13 авторських свідоцтв, понад 180 статей, 1 підручник, 2 навчальні посібники. Фахівець у галузі охорони праці. Основний напрям наукової діяльності – боротьба з пилом і газами при масових вибухах у кар'єрах.

Пр.: Екологія гірничого виробництва. – Кривий Ріг: Мінерал, 1998 (співавт.); Аерологія гірничих підприємств. – Кривий Ріг: Мінерал, 2007 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Гизов Володимир Федорович

(17.08.1937, с. Гвіздець Коломийського району Івано-Франківської області – 24.05.2011, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1981), професор (1983), засновник і перший президент Академії гірничих наук України (1991), академік Академії гірничих наук України (1991), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2000), заслужений діяч науки і техніки (1998). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1960). Після закінчення працював гірничим майстром, начальником дільниці шахти «Південна» ДУ ім. ХХ Партв'їзду (м. Кривий Ріг). З 1963 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті – молодший науковий співробітник, викладач, доцент, професор, завідувач кафедри вищої математики, проректор із навчальної роботи, ректор КГРІ-КТУ (1985-2003), завідувач кафедри відкритих гірничих робіт. Наукові інтереси були тісно пов'язані з комплексним та ефективним освоєнням надр Кривбасу, підвищенням якості видобутку залізорудної сировини. Засновник наукової школи з теорії управління якістю сировини на гірничих підприємствах. Автор понад 200 наукових статей та монографій, 38 авторських свідоцтв. Ініціатор підготовки та головний редактор 14-томної «Бібліотеки гірничого інженера».

Пр.: Підземні гірничі роботи. – Кривий Ріг, 2004 (співавт.); Бібліотека гірничого інженера: у 14-ти томах. – Кривий Ріг, 2000-2003 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Бужко Валентин Іванович

(22.06.1937, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-механік. Доктор технічних наук, професор (1984), Заслужений діяч науки і техніки України (1990). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1960) та Дніпропетровський державний університет (1965). У 1962-1984 рр. працював (з перервою)

у Криворізькому гірничорудному інституті: аспірант, викладач, доцент, професор, завідувач кафедри опору матеріалів та будівельної механіки (1982-1984); декан механіко-машинобудівного факультету (1965-1971). Ректор Криворізького педагогічного інституту (1973-1979). Автор понад 100 наукових праць. Фахівець у галузі опору матеріалів і надійності гірничих машин та обладнання для гірничо-збагачувальних фабрик.

Пр.: Влияние конструкции скипа на работу рудничной подъемной установки в период разгрузки // Горный журнал. – 1972. – № 12 (співавт.);
 Эксплуатация и ремонт дробильного оборудования. – М., 1972 (співавт.);
 Эксплуатация и ремонт оборудования дробильных фабрик. – М., 1973 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Тризнюков Віктор Тригорович

(02.11.1937, м. Москва) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (1986), професор (1987). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2004), заслужений діяч науки і техніки (2004). Має подяку Президента України та нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2008). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1960). Після закінчення аспірантури (1967) працює в Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач кафедри інженерної графіки, доцент кафедри відкритої розробки родовищ корисних копалин, 1985-1992 рр. – завідувач кафедри відкритої розробки родовищ корисних копалин; декан вечірнього відділення гірничого факультету, 1993 р. – декан гірничого факультету. З 1993 по 2009 рр. очолює Державний науково-дослідний гірничорудний інститут (м. Кривий Ріг), з 2011 р. - у Криворізькому технічному університеті на посаді професора кафедри відкритих гірничих робіт. Автор понад 220 наукових праць, 3 підручників та 6 патентів на винаходи. Очолює наукову школу з питань розробки методів планування гірничих робіт і проектування кар'єрів.

Пр.: Определение главных параметров карьера с учётом качества руды. - М., 1978; Горное дело: учебник для горных техникумов. - М., 1980; Техно-экономические показатели горнодобывающих предприятий Украины: справочник. - Кривой Рог, 2001-2007 (6 изданий) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Бондаренко Анатолій Михайлович

(11.01.1965, м. Кривий Ріг) – лікар-інфекціоніст. Доктор медичних наук (2005). Закінчив Дніпропетровський медичний інститут (1988). Трудову діяльність розпочав на посаді лікаря-інфекціоніста у міській інфекційній лікарні № 1 м. Кривого Рогу. 1991-2001 рр. – працював у Дніпропетровському медичному інституті на посаді асистента кафедри інфекційних хвороб. Навчався в аспірантурі та докторантурі, керівник Центру діагностики та лікування інфекційних хвороб м. Кривого Рогу. З 2009 р. – завідувач кафедри екології Криворізького технічного університету.

Автор 132 праць, 13 патентів на винаходи. Напрямки наукової роботи: вивчення патогенезу, розробка діагностики етіотропної терапії вірусних інфекцій, паразитозів, захворювань, які передаються статевим шляхом; розробка медичної техніки та медичного обладнання, енергозберігаючих технологій, альтернативних джерел енергії; досліджує питання екологічної епідеміології.

Пр.: Этиотропная терапия вирусных гепатитов у лиц, употребляющих наркотики // Вестник Санкт-Петербургской медицинской академии им. Мечникова. – 2006. – № 4; Особливості патоморфології у наркоспоживачів при парентеральних вірусних гепатитах // Інфекційні хвороби. – 2007. – № 3; Можливість формування ендемічних зон тропічних хвороб - реальна загроза екобіобезпеці України // Інфекційні хвороби. – 2010. – № 2 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Брадур Олександр Михайлович

(31.03.1979, м. Кривий Ріг). Доктор економічних наук (2010). Закінчив Криворізький економічний інститут Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана (2001), де і працював до 2009 р.: асистент, старший викладач, доцент. 2009-2010 рр. – працював на посаді доцента у Київському національному торгово-економічному університеті. З 2010 р. – у Криворізькому технічному університеті – професор кафедри обліку, аудиту і фінансового аналізу. Наукові інтереси – формування інформаційної системи обліку, контролю та аналізу діяльності гірничо-металургійних корпорацій. Автор 108 публікацій, 2 монографій, 5 навчально-практичних посібників.

Пр.: Аналіз діяльності корпорацій. – Кривий Ріг, 2006; Обліково-аналітичне забезпечення менеджменту корпорацій. – Київ, 2009; Організація і методика проведення аудиту: навчально-практичний посібник. – Київ, 2006 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Варавя Лариса Миколаївна

(10.08.1962, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-збагачувальник. Доктор економічних наук (2007), професор (2011). Закінчила Криворізький гірничорудний інститут (1985) і відтоді в Криворізькому технічному університеті - викладач, доцент, завідувач кафедри менеджменту і адміністрування.

Фахівець у галузі стратегічного менеджменту, управління конкурентоспроможністю підприємств гірничо-металургійної промисловості, реструктуризації підприємств та диверсифікації виробництва.

Пр.: Стратегическое управление в горнодобывающей промышленности (на примере предприятий железорудной подотрасли Украины). – Донецк, 2002; Стратегические проблемы повышения конкурентоспособности железорудных концентратов с использованием экономико-математического моделирования // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – № 11; Стратегическое управление горнодобывающими предприятиями. – Донецк, 2006; Инструменти управління інноваційною діяльністю на підприємствах гірничорудної промисловості // Актуальні проблеми економіки. - 2010. - № 2 (104); Організація праці менеджера: навч. посібник. - Кривий Ріг, 2011 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Віктору Юрїю Тригоровичу

(14.11.1949, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1994), професор (1996), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1997); нагороджений орденом Данила Галицького (2009) та медаллю ЮНЕСКО «За досягнення в науці». Заслужений діяч науки та техніки (2004). Трудову діяльність розпочав у 1965 р. на заводі «Комуніст». У 1968-1973 рр. навчався у Криворізькому гірничорудному інституті, де після закінчення (з перервами) і працював: науковий співробітник, асистент, старший викладач, начальник науково-дослідного сектора, заступник голови профкому, доцент кафедри відкритих гірничих робіт, з 1995 р. - завідувач кафедри прикладної екології, 2002-2003 рр. - перший проректор університету; 2003-2006 рр. – ректор; 2006-2010 рр. – голова Дніпропетровської обласної ради, з 2010 р. – міський голова м. Кривого Рогу; ініціатор створення у місті нового сучасного вищого навчального закладу – Криворізького національного університету – та голова його наглядової ради, завідувач кафедри відкритих гірничих робіт. З 1991 р. – член-кореспондент, академік Академії гірничих наук (АГН) України, головний вчений секретар; з 2010 р. – президент АГН. Наукові дослідження в галузі гірництва. Розробляє теоретичні основи керування якістю продукції гірничих підприємств, алгоритми та

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

програми керування, прилади для контролю якості сировини. Автор понад 100 наукових праць, зокрема 6 монографій; має 26 авторських свідоцтв і патентів на винаходи.

Пр.: Математическое и программное обеспечение автоматизированной системы управления качеством руды в карьере // Разработка рудных месторождений: Республиканский межведомственный научно-технический сборник. – К., 1991. – Вып. 51 (співавт.); О возможности снижения вредных выбросов в атмосферу за счет перераспределения мощностей ГОКов Кривбасса // Metallургическая и горнорудная промышленность. – 1992. – № 3 (співавт.); Екологія гірничого виробництва. – Кривий Ріг, 1998; Агломерационный процесс. – К., 1999; Основи теорії фірми. – Кривий Ріг, 2002; Ринкова економіка і держава. – Кривий Ріг, 2003 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Тарауз Тимон Георгійович

(30.06.1932, с. Червоноармійське Болградського району Одеської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1984). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1957). Працював гірничим майстром на шахті «Гігант» Дзержинського рудоуправління (м. Кривий Ріг). Закінчив аспірантуру при Криворізькому філіалі Інституту гірничої справи АН УРСР ім. М.М. Федорова (1963). Кандидат технічних наук (1966). Молодший науковий співробітник, старший науковий співробітник, завідувач лабораторії Всесоюзного науково-дослідного інституту безпеки праці в гірництві (1965-1986). З 1986 р. – працює в Криворізькому гірничорудному інституті. Професор кафедри рудникової аерології та охорони праці. Науковий доробок складають 120 наукових праць, 2 монографії, 8 авторських свідоцтв на винаходи тощо. Фахівець у галузі охорони праці та безпеки життєдіяльності й боротьби з пилом на залізорудних шахтах.

Пр.: Борьба с пылью и вредными газами в железорудных шахтах. - М., 1984 (у співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Гірін Вячеслав Станіславович

(10.05.1941, м. Бакал Челябінської області Російської Федерації) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1998), професор (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1963) та Дніпродзержинський державний технічний університет (2002) за спеціальністю «Автомобілі та автомобільне господарство». Трудову біографію розпочав на шахті Артем-1 (м. Кривий Ріг) на різних посадах – від гірничого майстра до заступника головного інженера шахти. З 1971 року працює у КГРІ старшим інженером Науково-дослідного сектора, старшим науковим співробітником, начальником Науково-дослідного сектора, доцентом, завідувачем кафедри автомобільного транспорту (з 1990). Наукові дослідження присвячено проблемам підвищення ефективності роботи автотранспорту для перевезення спеціальних вантажів.

Науковий доробок нараховує понад 234 наукові праці, з яких – 7 монографій, 8 навчальних посібників, 13 патентів України на винаходи тощо.

Пр.: Специальные виды добычных работ на горных предприятиях. – Кривий Ріг, 2002; Технологические аспекты подземной добычи богатых мармитовых руд. – Йорданія, 2004 (співавт.); Сучасні експлуатаційні матеріали для автомобілів. – Кривий Ріг, 2006; Спеціалізовані автотранспортні засоби. – Кривий Ріг, 2008 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Толшев Олександр Маркович

(27.07.1948, м. Душанбе, Таджикистан) – інженер-будівельник. Доктор технічних наук (2004), професор (2006), Член експертної ради ВАК України з питань національної безпеки; член редколегії збірника наукових праць «Вісник Криворізького технічного університету». Закінчив Волгоградський інститут інженерів міського господарства (1971). З 1971 по 1992 рр. працював у Всесоюзному науково-дослідному інституті безпеки праці в гірництві (м. Кривий Ріг) – інженер, провідний науковий співробітник. З 1992 р. працює в Криворізькому технічному університеті - доцент, професор, від 2007 р. – завідувач кафедри теплогазоводопостачання, водовідведення і вентиляції. Має понад 150 наукових праць і навчально-методичних робіт та 26 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Фахівець у галузі нормалізації повітряного середовища виробничих приміщень підприємств гірничо-металургійного комплексу та охорони праці.

Пр.: Руководство по проектированию систем отопления и вентиляции окомковательных фабрик предприятий черной металлургии. – Кривой Рог, 1985; Улучшение условий труда на горно-обогатительных комбинатах. – М., 1990 (співавт.); Екологія гірничого виробництва. – Кривий Ріг, 1998 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Троцядський Анатолій Степанович

(01.02.1946, м. Райчихінськ Амурської області Російської Федерації) -гірничий інженер-механік. Доктор технічних наук (2006), професор (2008). Закінчив Донецький політехнічний інститут (1970). Працював на підприємствах Кривого Рогу, зокрема в науково-дослідному гірничорудному інституті (1964-1972) та у Всесоюзному інституті безпеки праці в гірництві (1972-1977). У Криворізькому технічному університеті від 1977 року – старший науковий співробітник кафедри гірничих машин; з 2007 року – завідувач цієї ж кафедри. Лауреат Всесоюзної виставки досягнень народного господарства СРСР. Фахівець у галузі створення й удосконалення нових гірничих машин і комплексів для видобутку та переробки руд.

Пр.: Математическое моделирование колебаний одноковшового карьерного экскаватора // Разработка рудных месторождений. – 2001. – Вып. 74; Техническая эволюция систем виброзащиты рабочих мест операторов горных машин // Вибрации в технике и технологиях. – 2007. – № 2 (47) (співавт.); Снижение динамических нагрузок карьерных экскаваторов. – Кривой Рог, 2008 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Тудін Георгій Вікторович

(01.08.1931, м. Котельниково, Волгоградська область, Російська Федерація) - інженер-металург. Доктор технічних наук (1970), професор (1972), академік АН України (1992). Нагороджений медалями «За трудову доблесть» (1971), «Ветеран труда» (1986), «Захисник Вітчизни» (1999) та Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1999) за значний особистий внесок у розвиток золотовидобувної галузі; має відзнаку «Відмінник освіти України» (2002). Закінчив Московський інститут сталі та сплавів (1954). Після закінчення аспірантури (1957-1979) працював у Науково-дослідному проектному інституті зі збагачення та агломерації руд чорних металів «Механобрчормет» (м. Кривий Ріг) на керівних посадах. З 1979 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: завідувач кафедри збагачення корисних копалин, завідувач кафедри металургії чорних металів і ливарного виробництва. Науковий напрям роботи - розробка наукових основ та дослідження впливів у процесах збагачення залістистих кварцитів; розробка технології сухого магнітного збагачення тонковкраплених бідних залізних руд; розробка наукових основ використання природного газу для процесів відновлення окисів заліза з метою розробки технології магнітизуючого обпалення та прямого відновлення руд. Працює над створенням технологій, які забезпечують комплексне використання

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

надр із застосуванням енерго- та ресурсозберігаючих й екологічно чистих технологій під час виробництва високоякісної металургійної сировини. Автор понад 400 наукових праць, 8 монографій, навчального посібника тощо.

Пр.: Увеличение объема магнетитовых гранул и брикетов при восстановлении // Известия АН СССР. – 1957. – № 12; Обжигмагнитное обогащение железных руд. – М., 1996 (співавт.); Переработка и обогащение полезных ископаемых. – Кривой Рог, 1998 (співавт.); Сучасні промислові способи безкоксової металургії заліза. – Кривий Ріг, 2010 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Туринський Марко Вікторович

(13.09. 1919, м. Верний (нині - Алмати), Казахстан - 06.03.2000, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1966), професор (1967), заслужений працівник вищої школи УРСР (1975). Закінчив Казахстанський гірничо-металургійний інститут (1942). З 1949 р.

працював у Криворізькому гірничорудному інституті: 1951 – декан гірничого факультету, 1954-1986 – завідувач, 1986-2000 – професор кафедри шахтного будівництва і проведення гірничих виробок. Дослідження у галузі фізико-механічних властивостей гірських масивів та проблем управління гірським тиском. Працював над проблемою з'ясування напруженого стану підземних споруд з метою керування гірським тиском і вивчення стійкості ціликів у підземних виробках.

Пр.: Анализ потерь и разубоживания железной руды на рудниках Криворожского бассейна. – М., 1955; Комбинированная крепь для поддержания камер большого поперечного сечения // Шахтное строительство. – 1981. – № 1 (співавт.); Определение границы зоны неупругих деформаций в кровле горизонтальных выработок прямоугольного сечения // Разработка рудных месторождений. – 1998. Вып. 63 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Турін Аркадій Олександрович

(20.01.1937, с. Сніжне Вологодської області Російської Федерації) – гірничий інженер-шахтобудівельник. Доктор технічних наук (1987), професор (1989). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). Працював на виробництві. Від 1964 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, доцент, професор, а з 1992 р. – завідувач кафедри рудникової аерології та охорони праці. Дослідження в галузі керування енергією ударної повітряної хвилі при вибухових роботах і обвалення гірських порід в очисних камерах. Запропонував методи визначення меж небезпечних зон дії вибуху на людей і підземні споруди.

Пр.: *Безопасность взрывных работ в промышленности.* – М., 1992 (співавт.); *Охрана праці.* – К., 1998 (співавт.); *Повышение безопасности труда в горнодобывающей промышленности // Разработка рудных месторождений.* – 2002. – № 80 (співавт.); *Снижение взметывания пыли с поверхности взрываемого блока уступа // Сборник научных трудов Национального горнорудного университета.* – 2004. – № 19 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Давидович Аркадій Самуїлович

(19.06.1936, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) - гірничий інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1987), професор (1989). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1958). У 1958-1969 рр. працював головним спеціалістом, керівником групи в тресті "Укрметалургавтоматика" (м. Кривий Ріг). Від 1969 р. – у Криворізькому технічному університеті: 1969-1972 рр. – старший викладач, доцент, 1972-1995 рр. – професор, завідувач кафедри обчислювальної техніки. Одночасно очолював лабораторію систем керування в гірництві та впроваджував їх на видобувних підприємствах Монголії, Росії та України. Фахівець у галузі комп'ютерних систем моделювання та менеджменту на гірничовидобувних підприємствах; проводив плідні дослідження у сфері керування, автоматизації та моделювання гірничими підприємствами, створював імітаційні моделі різних способів видобутку руд кольорових і чорних металів, зокрема формування збалансованих систем рудопотоків тощо. Автор понад 100 наукових праць.

Пр.: Моделирование и управление горными предприятиями. – М., 1989 (співавт.); Динамика рудопотоков. – М., 1995 (співавт.); Збірник задач з програмування: навчальний посібник. – Кривий Ріг, 1998 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Діденко Микола Іванович

(23.05.1928, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1996). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1954). Працював на шахті «Південна» Рахманівського рудоуправління (м. Кривий Ріг). З 1966 по 1975 рр. – у Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент, декан гірничого факультету. Від 1975 р. – у Державному науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг) – завідувач відділу. Сформулював наукові риси шахти нового техніко-економічного рівня, створив принципові схеми видобутку залізистих кварцитів відкритим способом. Автор понад 340 наукових робіт.

Пр.: Новая технология выемки руды в период перевода открытых работ на подземные // Горный журнал. – 1991. – № 11 (співавт.); Повышение эффективности разработки кварцитов в условиях шахт // Горный журнал. – 2001. – № 9 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Свтыхов Валерій Дмитрович

(02.04.1946, с. Ключове Тульської області Російської Федерації) – геолог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1992), професор (2001). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1969), де відтоді й працює; від 1998 р. – завідувач кафедри мінералогії, кристалографії та родовищ корисних копалин, від 2009 р. – завідувач кафедри геології і прикладної мінералогії. Керівник наукової школи теоретичної і прикладної мінералогії родовищ корисних копалин. Головний редактор «Геолого-мінералогічного вісника Криворізького технічного університету» (з 1999 р.). Автор понад 400 наукових робіт. Наукові дослідження в галузі теоретичної і прикладної мінералогії, кристалографії, геохімії регіонів, родовищ металевих і неметалевих корисних копалин.

Пр.: Железисто-кремнистые формации докембрия европейской части СССР. Минералогия. – К., 1989; Альтернативная минерально-сырьевая база Криворожского железнорудного бассейна. – Кривой Рог, 1999; Етапи розвитку мінерально-сировинної бази Криворізького басейну. – Кривий Ріг, 2010 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Сергієнко Віктор Іванович

(25.01.1949, с. Новожи́томир Криворізького району Дніпропетровської області) – інженер-будівельник. Доктор технічних наук (2009), професор (2011). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1973). Після закінчення інституту працював у тресті «Криворіжіндустрбуд». З 1977 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, викладач, доцент, завідувач кафедри архітектури промислового і цивільного будівництва (з 1993 р.). Від 1986 р. по 2011 р. – голова профспілкового комітету університету. У 2004 році отримав почесне звання «Васлужений працівник народної освіти України». Співавтор розробки Державних будівельних норм „Сталезалізобетонні конструкції. Основні положення”, член Міжнародної асоціації з проблем сталезалізобетонних конструкцій (АСССІ). Напрямок наукових інтересів - розробка центрифугованих трубобетонних конструкцій. Науковий доробок: понад 40 праць, 5 монографій та навчальні посібники.

Пр.: Изгибаемые трубобетонные конструкции. – К., 1994 (співавт.); Сталезалізобетонные конструкции. – К., 1997; Залізобетонні конструкції. Глумачний словник термінів і понять. – К., 2005 (співавт.); Центрифугированные трубобетонные конструкции. – Кривой Рог, 2008 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Жилинський Микола Іванович

(14.09.1897, Волгоградська область Російської Федерації – вересень 1974 р., м. Кривий Ріг) – геолог. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Професор (1960). Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1932).

Працював геологом Донецької геологічної бази. У 1940 році – головний інженер Криворізького геологорозвідувального тресту; у 1941-1942 роках перебував на керівних посадах у Казахстані. У 1945-1954 рр. – головний інженер геологорозвідувального тресту «Кривбасгеологія». Від 1954 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті – завідувач кафедри геології та розвідки родовищ корисних копалин. Фахівець у галузі геології, розвідки родовищ залізистих кварцитів.

Пр.: О методике глубинной разведки железных руд в Криворожском бассейне // Сборник научных трудов КГРИ. – 1961. – Вып. 10; Наукові основи раціональної методики детальної розвідки залізрудних родовищ Кривого Рогу // Геологічний журнал. – 1962. – № 1, т. 22; Геологорозвідувальні роботи у Криворізькому залізрудному басейні // Багатство надр України. – К., 1968 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Журав Сергій Олександрович

(08.01.1953, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер-будівельник. Доктор технічних наук (1999), професор (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1980), де з 1983 р. і працює: молодший науковий співробітник, виконроб (1984-1986), старший викладач (1986-1993), декан по роботі з іноземними студентами (1992-1994), проректор з міжнародних зв'язків та адміністративної роботи (1994-1996), 1998-2003 рр. – проректор з навчальної роботи та перспективного розвитку; від 2003 р. – завідувач кафедри будівельних конструкцій. Член-кореспондент АН України. Основні напрями наукових досліджень – проблеми комплексного освоєння рудних родовищ взагалі, зокрема – технології супутного видобутку будівельної сировини в діючих рудних кар'єрах.

Пр.: Теоретические аспекты попутной добычи природного камня. – Кривой Рог, 1998; Нетрадиційні технології в рудних кар'єрах. – Кривий Ріг, 1999 (співавт.); Ресурсозбереження в рудних кар'єрах. – Кривий Ріг, 1999 (співавт.); Задачник-довідник по процесах відкритих гірничих робіт. – Кривий Ріг, 1999 (співавт.); Предпосылки и перспективы добычи и переработки природно богатых железных руд. – Кривой Рог, 2004 (співавт.); Специализированные автотранспортные средства: учебное пособие. – Дніпропетровськ, 2004 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Завсєгдашній Валентин Олександрович

(27.08.1958 – 03.09.2007, м. Кривий Ріг) – математик. Доктор технічних наук (1997), професор (1999), член-кореспондент Академії гірничих наук України. Закінчив Томський державний університет (1980). Від 1981 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: молодший науковий співробітник, асистент, старший викладач, доцент, професор кафедри відкритих гірничих робіт (1986-1999), завідувач кафедри економічної кібернетики (2001-2007). Автор понад 110 наукових і науково-методичних праць. Досліджував проблеми автоматизованого проектування та економіко-математичного моделювання відкритих гірничих робіт. Брав безпосередню участь у проектуванні 30 кар'єрів в Україні.

Пр.: Система економіко-статистичного аналізу та прогнозування показників гірничодобувних підприємств // Відомості Академії гірничих наук України. – 1997. – Вип.2; Оперативное планирование горных работ в условиях дисбаланса производственных ресурсов карьера // Проблемы комплексного освоения недр: сборник научных трудов Национальной горной академии Украины. – 1998. – №2; Интегрированная система планирования горных работ в карьере и на отвалах // Разработка рудных месторождений: Республиканский межведомственный научно-технический сборник. – 2001. – Вип. 74 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Задорожній Олексій Михайлович

(19.09.1934, м. Чернігів – 10.10.2004, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-механік. Доктор технічних наук (1987), професор (1988). Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1958). Трудову діяльність розпочав гірничим майстром капітального будівництва РУ ім. Рози Люксембург (м. Кривий Ріг), працював начальником проходки тресту «Кривбасшахтопроходка» та тресту «Павлоградшахтобуд». Заочно навчався в аспірантурі Криворізького гірничорудного інституту. Від 1972 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: науковий співробітник науково-дослідного сектора Криворізького гірничорудного інституту: асистент, старший викладач, доцент (1978), професор (1988), завідувач кафедри шахтного будівництва (1988 - 2004). Фахівець з проходки стволів шахт і розробки захисних пристроїв при їх поглибленні.

Пр.: Ликвидация целика в стволе после его углубки // Шахтное строительство. – 1970. – № 10 (співаєт.); Разрушение защитного породного целика с учетом его напряженного состояния // Шахтное строительство. – 1974. – № 7 (співаєт.); Защита забоев при углубке глубоких стволов шахт Кривбасса // Горный журнал. – 1987. – № 10 (співаєт.) та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Зашчирний Олег Володимирович

(19.06.1962, м. Кривий Ріг) – фахівець у галузі теплоенергетики та гірничих машин. Доктор технічних наук (2007), доцент (1999). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1984). Працював на Повокриворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті у Кривому Розі (1984-1992). У 1993-1996 рр. – провідний інженер, науковий співробітник, старший науковий співробітник Криворізького гірничорудного інституту; 1996-2009 рр. – асистент, доцент, професор кафедри; з 2009 р. – завідувач кафедри теплоенергетики. Основні напрями наукових досліджень: теплові процеси у гірничих машинах.

Пр.: О гидродинамической устойчивости газожидкостной системы в контактных воздухоохладителях турбокомпрессора // Горный информационно-аналитический бюллетень. – 2003. – № 6; Контактное охлаждение сжатого воздуха в турбокомпрессорах // Вісник Криворізького технічного університету. – 2005. – Вип. 10 (співавт.); Выбор параметров контактных воздухоохладителей рудничных турбокомпрессоров // Вісник Криворізького технічного університету. – 2005. – Вип. 6; Выбор геометрических параметров радиально-кругового сопла набрызгбетонной машины // Разработка рудных месторождений. – 2009. – № 93(співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Здещиц Валерій Максимович

(30.03.1951, с. Теплухи Осиповицького району Могильовської області, Білорусія) – фізик. Доктор технічних наук (2007), професор (2008). Закінчив Московський інженерно-фізичний інститут (1978 р.), в якому до 1991 р. працював інженером, молодшим науковим співробітником, науковим співробітником, старшим науковим співробітником у науково-дослідному інституті експериментальної фізики ядерного центру СРСР м. Арзамас-16. Очолював групу випробувачів ядерних зарядів. 1991-2008 рр. – працював у Криворізькому технічному університеті доцентом, професором кафедри фізики.

Автор понад 60 праць, має 10 патентів України на винаходи. Наукові інтереси зосереджено в галузі розвитку наукових основ та техніки вимірювань параметрів геомеханічних і техногенних процесів у гірничовидобувному регіоні за допомогою волоконно-оптичних та цифрових технологій.

Пр.: Оптика. Атомна та ядерна фізика: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Кривий Ріг, 2003; Розробка способу виявлення підземних порожнеч // Вісник Криворізького технічного університету. – 2010. – Вип. 25 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Зурков Павло Едуардович

(18.11.1906, м. Харків) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1958), професор (1959). Закінчив Свердловський гірничий інститут (1933). Кандидат технічних наук (1939). Вивчав досвід видобутку руди на Криворіжжі та впроваджував його на Уралі. У роки евакуації Криворізького гірничорудного інституту в м. Нижній Тагіл працює в ньому завідувачем кафедри розробки родовищ рудних копалин (1944). У подальшому працював у Магнітогорському гірничому інституті. Відомий спеціаліст у галузі розробки рудних родовищ відкритим і підземним способами.

Пр.: *Открытые разработки.* – М., 1941; *Безопасность труда на открытых разработках.* – М., 1942; *Экономика горной промышленности: учебное пособие.* – КГРИ, 1943 (рукопись); *Основные мероприятия по технике безопасности при восстановлении шахт Кривбасса.* – КГРИ, 1944 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Гуханін Владлен Давидович

(05.06.1934, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер, математик. Доктор технічних наук (1993), професор (1994). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1956) та Дніпропетровський державний університет (1962). Працював вибухівником, інженером-дослідником, старшим інженером на Криворізькому Південному гірничо-збагачувальному комбінаті (1956-1964); у Криворізькому гірничорудному інституті: доцент кафедри автоматизації виробничих процесів (1964-1973), старший науковий співробітник (1973-1976), доцент (1976-1994), професор кафедри вищої математики (з 1994 р.). Дослідження у галузі розроблення й застосування електротермомеханічних методів руйнування гірських порід, математичне моделювання з використанням обчислювальної техніки та електронно-обчислювальних машин у гірничих процесах.

Пр.: Перспективы использования высокочастотного теплового пробоя при бурении железных руд // Сектор физико-технических горных проблем. – М., 1971 (співавт.); Исследование электротермошарошечного бурения и испытания на карьере ЮГОК // Разработка рудных месторождений. – 1975. – Вып. 19 (співавт.); Электротермическое и электротермомеханическое разрушение крепких горных пород. – К., 1989 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Каварша Георг Гванович

(12.10.1937, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область – 29.10.2002, м. Кривий Ріг) – гірничий механік. Доктор технічних наук (1985), професор (1987). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1960). Відтоді працював в інституті «Дніпрорудмаш». 1961-1987 рр. – у Криворізькому науково-дослідному гірничорудному інституті: завідувач лабораторії, завідувач відділу механізації гірничих робіт; 1988 - 2002 рр. – у Криворізькому технічному університеті: завідувач кафедри гірничих машин; проректор з наукової роботи (1990-2002). Організатор і головний редактор журналу «Горные новости». Розробляв нові вібраційні машини, конвеєри та комплекси. Фахівець у галузі гірничої механіки.

Пр.: Комплексы поточного транспорта для подземной разработки крепких руд. – М., 1986 (співавт.); Средства механизации рудных шахт. – К., 1989 (співавт.); К проблеме создания горно-шахтного оборудования нового технического уровня // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник Криворожского технического университета. – 2002. – Вып. 80 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Калініченко Всеволод Олександрович

(02.10.1959, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2009), професор (2010). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1983) і відтоді працює інженером галузевої науково-дослідної лабораторії систем розробки (1983-1993), заступником декана гірничого факультету (1993-1998), доцентом (1993-2010), професором кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. У 1998-1999 рр. навчався у Паризькій вищій національній гірничій школі (Париж, Франція). Проходив стажування у гірничо-геологічному інституті м. Леобен (Австрія). Працював професором-консультантом у гірничо-геологічному інституті м. Боке (Республіка Гвінея).

Основні наукові напрями наукової роботи: підземна розробка родовищ корисних копалин, зокрема дослідження процесів випуску руди та застосування самохідної техніки при розробці корисних копалин на великих глибинах.

Пр.: Технологические проблемы выработанных пространств подземных рудников. – Кривой Рог, 2007(співавт.); Тенденции в развитии горнодобывающего комплекса и проблемы технического перевооружения подземных рудников. – Кривой Рог, 2007 (співавт.); Прогнозування рівня показників вилучення руди методом «Монте-Карло» // Збірник наукових праць Національного гірничого університету. - 2010. – № 35, т. 1 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Капіца Володимир Федорович

(26.03.1945, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) - філософ. Доктор філософських наук (1992), професор (1994). Нагороджений нагрудними знаками «Відмінник освіти України» (2002 р.), «Петро Могила» (2007 р.) та «За наукові досягнення» (2007 р.). Закінчив Дніпропетровський університет (1969). Відтоді працював (з перервою) у Криворізькому технічному університеті на різних посадах: від 1992 р. – професор, від 1995 р. – завідувач кафедри філософії. Наукові дослідження: культура трудової діяльності, творча самореалізація людини, розвиток національної свідомості й світогляду; гносеологічні перетворення знань, онтологія духовно-творчого буття. Автор понад 130 наукових праць, у тому числі 14 монографій.

Пр.: *Культура труда как производительное творчество человека.* – К., 1989; *Национальная культура труда. Основы социалистической культуры.* – К., 1991; *Філософія: Духовно-ціннісний аспект. Онтологія.* – К., 1995. – Ч. 1; *Соціальна філософія.* – Кривий Ріг, 2000. – Ч. 2; *Українська національна свідомість.* – Кривий Ріг, 2005; *Соціокультурні трансформації інформаційного суспільства.* – Кривий Ріг, 2007; *Філософсько-методологічні засади креативно-синергетичного світорозуміння.* – Кривий Ріг, 2009; *Синергетика ноосфери і метафізика знання.* – Кривий Ріг, 2010 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Капленко Юрій Петрович

(18.06.1928, м. Лозова, Харківська область – 11.03.2009, м. Кривий Ріг) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (1987), професор (1989). Заслужений діяч науки і техніки України (1998). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006). Академік АПН України. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1955); працював на різних посадах на шахтах Кривбасу; від 1965 до 2009 рр. – у Криворізькому технічному університеті: 1990-2009 рр. – старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. Наукові дослідження: руйнування вибухом гірських порід, які знаходяться в напружено-деформованому стані, технологія підземної розробки родовищ, підвищення якості видобутку руди. Засновник наукової школи «Технологія вибухового руйнування напружених гірських порід». Автор понад 150 наукових праць у галузі гірництва та низки навчальних посібників.

Пр.: Управление взрывами при подземной добыче руд в Кривбассе. – К., 1977; Особенности взрывного разрушения статически напряженных горных пород. – М., 1979; Прогноз изменения свойств пород под давлением. – М., 1985; Комплекс ресурсо- і енергозберігаючих технологій видобутку та переробки мінеральної сировини, технічних засобів їх моніторингу із системою управління і оптимізації гірничорудних виробництв. – Кривий Ріг, 2006 (спіавт.); Инструктивно-методические указания по выбору параметров буровзрывных работ при подземной добыче руд. – Кривой Рог, 2007 (спіавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Кармазін Віталій Іванович

(03.1912, Верхньодніпровський район Дніпропетровської області) – інженер-металург. Доктор технічних наук (1962), професор (1973). Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1934). Трудову діяльність розпочав у Кривому Розі на збагачувальному виробництві, а згодом навчається в аспірантурі металургійного інституту (м. Дніпропетровськ). Від 1938 р. - викладач у Дніпродзержинському металургійному інституті. Кандидат технічних наук (1938), доцент (1939). Напередодні війни закінчує докторантуру при Інституті чорної металургії АН УРСР. У повоєнні роки - керівник рудника «Жовта ріка», старший науковий співробітник НДГРІ. З 1947р. працював у КГРІ на кафедрі розробки родовищ корисних копалин (за сумісництвом).

Пр.: Восстановительный обжиг при магнитном обогащении // Труды первой конференции по обогащению кварцитов. – Днепропетровск, 1935; Сепаратор с замкнутой магнитной системой // Горный журнал. – 1955. – № 10; Повышение качества концентратов // Труды НТО черной металлургии. - 1957. – № 14 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Каталенцев Анатолий Иванович

(31.03.1939, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер. Доктор геолого-мінералогічних наук (1996), професор (2003). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). Після закінчення працював у геологорозвідувальній експедиції та на поліметалевому комбінаті (м. Леніногорськ, Казахстан). Упродовж 1974 – 2006 рр. працював у Криворізькому технічному університеті на кафедрі геології та розвідки родовищ корисних копалин – викладач, доцент. Основні напрями наукових досліджень: геологія, пошуки та розвідка родовищ корисних копалин, їх промислова та грошова оцінка; економіка мінеральної сировини.

Пр.: Железисто-кремнистые формации докембрия европейской части СССР. Структуры рудных районов. – К., 1989; Железисто-кремнистые формации докембрия европейской части СССР. Минералогия. – К., 1989; Эволюция рудного вещества при метаморфозно-метасоматических преобразованиях ультраосновных пород // Геохимия и рудообразование. – К., 1992. – Вып. 19; Про новий генетичний тип мусковіту в Україні // Відомості Академії гірничих наук. – 1997. – № 4; О редкометальном оруденении Новоукраинского рудного поля (Западное Приазовье) // Збірник наукових праць Національного гірничого університету (Дніпропетровськ). – 2009. – № 33, т. 1; Про зв'язок коливань і циклів в економіці з виробництвом залізорудної сировини як основної економічної оцінки її родовищ // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2010. – Вып. 39 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Kitach Tavriilo Makarovich

(01.04.1906, с. Трубайці, нині Хорольський район Полтавської області – 07.10.1969, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1968), професор (1968). Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1983 р., посмертно). Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1930).

Трудову діяльність розпочав на гірничих підприємствах Криворіжжя та Уралу. 1953-1957 рр. – головний інженер Південного гірничо-збагачувального комбінату (м. Кривий Ріг). 1957 - 1969 рр. – працював у Криворізькому гірничорудному інституті на кафедрі шахтобудування: доцент, професор. Основні напрями наукових досліджень: розроблення теорії подрібнення руди при багаторядному короткосповільненому підриванні та методів підривання гірських порід при високих уступах у кар'єрах.

Пр.: Факторы, предопределившие высокую степень дробления породы на горно-обогащительных комбинатах Кривбасса // Горный журнал. – 1964. – № 9; Аналитический метод определения параметров взрыва при больших высотах уступа // Взрывное дело 57/14. – 1965 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Киановський Микола Володимирович

(13.07.1947, с. Зелена Балка Криворізького району Дніпропетровської області) – інженер-механік. Доктор технічних наук (2004), професор (2005). Закінчив з відзнакою Криворізький гірничорудний інститут (1971) і з цього часу працює в Криворізькому технічному університеті на кафедрі технології машинобудування послідовно на посадах асистента, старшого викладача, доцента, професора, завідувача кафедри. Нагороджений нагрудним знаком „Відмінник освіти України”.

Автор понад 120 наукових праць. Фахівець у галузі теорії експлуатації технічних систем, зокрема розробки стратегії експлуатації, теорії діагностики машин і механізмів.

Пр.: Новые разделы в теории и практике надежности машин. – Кривой Рог, 1998; Теоретичні підстави прийняття стратегії експлуатації гірничозбагачувального обладнання // *Металлургическая и горнорудная промышленность*. – 2004. – № 4; Довідник-нормувальник машинобудівника. – Кривий Ріг, 2009 (співавт.); Виробничі дослідження стійкості інструментальних матеріалів при обробці деталей гірничо-металургійного обладнання // *Надійність інструменту та оптимізація технологічних систем: збірник наукових праць*. – 2010. – Вип. №26 (співавт.); Електрофізичні та електрохімічні методи обробки поверхонь деталей у машинобудуванні. – Кривий Ріг, 2011 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Ключов Віталій Федорович

(21.08.1924, с. Доманівка Доманівського району Миколаївської області – 19.08.2006, м.Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1985), професор (1986). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1952). Працював у 1952-1957 рр. на рудниках у м. Кривий Ріг. Від 1957 по 2006 рр. – у Криворізькому технічному університеті: 1973-1982 рр. – завідувач кафедри руйнування гірських порід; від 1985 р. - професор кафедри шахтного будівництва. Основні напрями наукових досліджень: механіка гірських порід, їх напружений стан та процеси руйнування порід на великих глибинах. Автор понад 100 наукових праць.

Пр.: Разработка классификации горных пород по взрываемости на основе критерия, учитывающего прочностные и вязкие свойства пород // Взрывное дело. – М., 1977; Расчет зон взрывного разрушения горных пород с использованием квантового размерного эффекта // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник Криворожского технического университета. – 2000. – № 72; Математическое моделирование напряженного состояния слоистого породного массива // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник. – 2002. – Вып. 79 (співавт.); Оценка влияния чаши карьера на геомеханические свойства прилегающего к ней рудного массива // Матеріали Міжнародної конференції «Форум гірників – 2005», том 1. – Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2005 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Ковальчук Віктор Анатолійович

(10.02.1958, селище Нова Борова Володарсько-Волинського району Житомирської області) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (2000), професор (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1984). Відтоді працював на виробництві; 1994-1998 рр. – у Державному науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг); від 1998 р. – у Криворізькому технічному університеті: декан економічного факультету (1998-2008); з 2008 р. – завідувач кафедри економічної теорії та підприємництва. Наукові дослідження: проектування кар'єрів, планування режиму гірничих робіт, екологія у гірничій промисловості. Автор понад 130 наукових та навчально-методичних праць, серед яких 3 авторські свідоцтва на винаходи та 2 навчальні посібники.

Пр.: Установление максимальной производительности и режима горных работ карьера ИнГОК // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник Криворожского технического университета. – 1999. – № 69; Планування режиму гірничих робіт у кар'єрах. – Кривий Ріг, 2009 (співавт.); Оценка технологических вариантов реконструкции карьеров при расширении их сырьевой базы // Разработка рудных месторождений. – 2011. – Выпуск 94 (співав.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Колосов Валерій Олександрович

(21.02.1947, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2002), член-кореспондент Академії гірничих наук України (1995). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1971). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006 р.)
Працював на керівних та адміністративних посадах міста: від 1990 р. – в об'єднанні «Кривбасруда», а з 1999 р. – голова правління компанії «Укррудпром». Одночасно займається викладацькою роботою в Криворізькому гірничорудному інституті на кафедрі підземної розробки родовищ корисних копалин. Фахівець у галузі вдосконалення технологій підземного видобутку, підвищення якості показників видобутку руд.

Пр.: Инструкция по нормированию, прогнозированию и учету показателей извлечения руды из недр при подземной разработке железорудных месторождений. – Кривой Рог, 2006 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Корж Василь Андрійович

(27.01.1940, с. Софіївка Дніпропетровської області) - гірничий інженер. Доктор технічних наук (2001), професор (2003). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). Працював гірничим майстром, начальником дільниці на шахті ім. Кірова (м. Кривий Ріг). З 1970 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: аспірант, асистент, старший викладач, доцент, професор кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. 2003-2006 рр. – член експертної ради Вищої атестаційної комісії України. Наукові інтереси Коржа В.А. зосереджено в галузі дослідження впливу гірського тиску на фізико-механічні властивості руди та випуску відбитої руди; розробляв ресурсозберігаючі технології очисної виїмки на підставі закономірностей випуску руди з неоднорідними сипучими властивостями та опрацьовував наукові основи автоматизованого проектування підземних рудників. Автор понад 80 наукових праць.

Пр.: Підземні гірничі роботи. – Кривий Ріг, 2003 (співавт.); Вплив спільної розробки родовищ Кривбасу на загальний напружений стан масиву гірських порід // Вісник Криворізького технічного університету: збірник наукових праць. – 2005. – Випуск 8; Вплив гравітаційних сил на зони обвалення // Вісник Криворізького технічного університету. – 2006. – Випуск 12 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Корнійов Георгій Іванович

(19.07.1935, м. Кривий Ріг – 24.03.12, м. Кривий Ріг) – гірничий електромеханік. Професор (1993). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1957), де відтоді і працював на кафедрі основ електротехніки та електричних машин – викладач, старший викладач, доцент, професор. Один із перших, хто в КГРІ впроваджував обчислювальну техніку в навчальний процес. Розробив низку програмно-навчальних комплексів та інформаційних систем, які широко використовуються в навчальному процесі.

Пр.: Экономическая целесообразность развертывания схем электроснабжения промышленных предприятий // Электричество. – 1965. – № 1; К вопросу о рациональном типе схемы распределения электроэнергии на горизонтах глубоких железорудных шахт // Горный журнал. – 1967. – № 11; О методике анализа качественных показателей успеваемости // Проблемы высшей школы. – 1983. – Вып. 1; Автоматизированные обучающие системы с использованием иммитационных моделей // Проблемы высшей школы. – 1989. – Вып. 68 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Коробко Валентин Михайлович

(04.12.1950, м. Первомайськ Миколаївської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2003), професор (2004). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1974), де до 2008 р. і працював: викладач, доцент; 1995-2008 рр. – завідувач кафедри моделювання та програмного забезпечення. Наукові дослідження: автоматизовані системи управління у гірництві, застосування комп'ютерних технологій для проектування та планування гірничих робіт на кар'єрах.

Пр.: *Компьютеры и системы управления в горном производстве за рубежом.* – М., 1989; *Проблемы классификации и унификации горной информатики на карьерах Украины.* – Днепропетровск, 2000; *Основи алгоритмізації обчислень з прикладами мовою Паскаль: навчальний посібник.* – Кривий Ріг, 2002 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Крейн Селім Гершкович

(1917, м. Київ) – математик. Доктор фізико-математичних наук (1950), професор (1953). Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка (1940). Після закінчення ВНЗ працює в Інституті математики АН УРСР (1941-1952): кандидат фізико-математичних наук (1945), завідувач відділу обчислювальної математики. У Криворізькому гірничорудному інституті працював у 1952-1954 рр. – професор, завідувач кафедри вищої математики. Під його керівництвом уперше в Україні почалися роботи з розрахунку магнітних полів сепараторів за допомогою конформних відображень. Від 1954 р. викладав у Воронежському лісогосподарському інституті. Автор понад 50 наукових праць.

Пр.: О неподвижных точках при конформном отображении // Успехи математических наук. – 1953. – Т. 8; О функциональных свойствах операторов векторного анализа и гидродинамики // Доклады Академии наук СССР. Новая серия. – 1953. – № 6, т. 93; Об одном неопределенном управлении в гильбертовом пространстве и его применении в теории потенциала // Успехи математических наук. – 1954. – Вып. 3 (61), Т. 9 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Кудряшов Петро Іванович

(1908 – 2002, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-маркшейдер. Доктор технічних наук (1969), професор (1969). Закінчив Свердловський гірничий інститут (1939). Працював геодезистом, маркшейдером у Казахстані та на Уралі. З 1953 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, доцент, професор кафедри маркшейдерської справи. Займався проблемами підвищення якості вилучення корисних копалин та геометризацією залізрудних родовищ.

Пр.: Геометризация и учет запасов месторождений твердых полезных ископаемых. – М., 1981 (співавт.); Системы разработки с закладкой вырабатываемого пространства на рудниках Кривбасса // Горный журнал. – 1983. – № 5; Геометризація родовищ корисних копалин. – К., 1992 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Купін Андрій Іванович

(22.10.1972, смт. Слов'яносербськ Ворошиловградської області) – інженер-програміст. Доктор технічних наук (2010). Закінчив Східноукраїнський державний університет (м. Луганськ, 1994). З 1994 р. по 1997 р. працював за спеціальністю в банківських установах. Від 1998 р. – у Криворізькому технічному університеті: аспірант, докторант, доцент кафедри інформатики, автоматизації та систем управління; з 2007 р. – завідувач кафедри комп'ютерних систем та мереж; з 2011 р. – декан факультету інформаційних технологій КНУ. Напрями наукових досліджень: штучний інтелект, інформатизація й комплексна автоматизація технологічних процесів та виробництв. Автор понад 90 наукових праць, серед яких 20 навчально-методичних і 4 патенти на винаходи.

Пр.: Інтелектуальна ідентифікація та керування в умовах процесів збагачувальної технології. – Кривий Ріг, 2008; Оцінка статистичних параметрів штучних нейроструктур, призначених для керування нелінійними динамічними об'єктами // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2008. – Вип. 423, ч. I; Дослідження властивостей системи нейрокерування магнітним сепаратором // Матеріали V Міжнародної конференції «Стратегія якості в промисловості та освіті». – 2009. – Том 1; Підхід до ідентифікації параметрів моделей технологічних процесів гірничого виробництва // Системні технології: регіональний збірник наукових праць. – 2011. – Вип. 3 (74) (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Кучер Валентин Михайлович

(17.09.1937, м. Кривий Ріг – 2003, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-маркшейдер. Доктор технічних наук (1991), професор (1992). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1958). Працював у Науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг) на посаді старшого наукового співробітника. Від 1968 р. працював на кафедрі підземної розробки родовищ корисних копалин: старший викладач, доцент, професор кафедри; 1992-1994 рр. – професор кафедри рудникової аерології та охорони праці Криворізького гірничорудного інституту. Фахівець у галузі методів досліджень та вибору оптимальних конструктивних елементів камерних систем при розробці залізрудних родовищ на глибоких горизонтах.

Пр.: Влияние методов инициирования скважинных зарядов на устойчивость междукамерных целиков // Горный журнал. – 1975. – № 11 (співавт.); Влияние структуры породного состава на его напряженное состояние // Горный журнал. – 1982. – № 8 (співавт.); Определение параметров междукамерных целиков при открыто-подземной разработке подземных залежей // Разработка рудных месторождений. – 1991. – № 51 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Ланшин Олександр Егорович

(10.02.1940, с. Христофорівка, Татарстан, Російська Федерація) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1998), професор (1998). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1964). Працював на шахтах у м. Кривий Ріг (1958 - 1970); від 1970 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент (1974 - 1983), професор. У 1983-1987 рр. – викладач Ланнабінського університету (Алжир). Наукові дослідження пов'язані з розробкою заходів та засобів захисту виробничого середовища від шкідливих речовин, підвищення безпеки технологічних процесів та створення ефективних засобів індивідуального захисту від шкідливих чинників.

Пр.: Перспективи поліпшення умов праці в гірництві на рубежі нового століття // Відомості АГН України. – 1997. – № 4; Поліпшення умов праці на проммайданчиках шахт ВО "Кривбасруда" // Охорона праці. – 1999. – № 3; Охорона праці в гірництві. – К., 2000; Безаспіраційне знепилення на перевантажувальних вузлах транспортного устаткування // Охорона праці. – 2000. – № 5; Технологія складування відходів збагачення залізної руди в підземних виробках // Розробка рудних родовищ – 2000. – Вип. 71 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Логачов Євгеній Іванович

(06.07.1961, м. Харків) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2006 р), професор (2007 р.). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1983), де відтоді і працював: молодший науковий співробітник галузевої науково-дослідної лабораторії систем розробки, асистент, старший викладач, доцент кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. Фахівець у галузі підземної розробки міцних руд з використанням самохідної техніки та розробки технології відпрацювання супутньої мінеральної сировини.

Пр.: Методичні вказівки до розробки технологічних схем відробки рудних покладів, які знаходяться під обваленими налягаючими породами, що містять глинисті включення. – Кривий Ріг, 2003; Технологія підземного видобутку супутньої мінеральної сировини в Кривбасі // Гірничий журнал. – 2005. – № 5; Удосконалення видобутку магнетитових кварцитів підземним способом з використанням самохідного обладнання // Розробка рудних родовищ. – 2008. – Вип. 92 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Муровський Сергій Іванович

(29.06.1912, м. Житомир) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1956), професор (1956). Розпочав навчання в Криворізькому гірничорудному інституті, а здобув освіту в Дніпропетровському гірничому інституті (1937). Трудову діяльність розпочав у Нікополь-Марганецькому басейні завідувачем шахти. Брав участь у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр. Після війни керував відбудовними роботами в рудоуправлінні ім. Орджонікідзе (м.Кривий Ріг) – головний інженер, начальник техвідділу тресту. З 1946 по 1963 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: викладач, доцент, професор кафедри рудникової вентиляції та техніки безпеки, проректор з наукової роботи (1957-1963). Фахівець у галузі видобутку корисних копалин підземним способом та провітрювання рудних шахт після масових вибухів.

Пр.: Проветривание шахт после массовых взрывов. – М., 1958; Проветривание глубоких рудников. – М., 1962; Очистка газов, отходящих от вагранок и электросталеплавильных печей. – М., 1972; Совершенствование систем промышленной вентиляции. – М., 1991 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Ляшиков Юрій Сергійович

(02.04.1909, м. Катеринослав – 12.10.1976, м. Кишинів) – інженер-хімік. Закінчив фізико-хіміко-математичний інститут (1932 р., м. Дніпропетровськ). Професор (1958), академік Молдавської АН (1965). 1942-1953 рр. – завідувач кафедри хімії, декан гірничого факультету Криворізького гірничорудного інституту. Фахівець у галузі аналітичної хімії. Досліджував проблеми поляррографії розплавлених речовин. У 1936 р. запропонував методику визначення заліза в рудах та шлаках металургійного виробництва. Засновник молдавської поляррографічної школи, керівник досліджень у галузі фізико-хімічного аналізу.

Пр.: Поляррография с наложенным переменным напряжением. В кн.: Осциллографическая и переменноточковая поляррография. – Кишинев, 1971 (співавт.); Физико-химические методы анализа. – М., 1974 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Малахов Георгій Михайлович

(29.03.1907, м. Білопілля Сумської області – 02.07.2001, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1951), професор (1953), академік АН УРСР (1967), нагороджений орденами «Знак Почёта» (1945), Трудового Червоного Знамени (1953), Леніна (1961) та Октябрьської революції (1967). Лауреат Державної премії СРСР (1948), Державної премії УРСР (1970) та премії ім. В.Вернадського (1987); багато років був членом науково-технічних рад Міністерства чорної металургії СРСР та УРСР, Міністерства вищої та середньоспеціальної освіти УРСР і ради з проблеми «Нові процеси та способи розробки в гірничій справі». Після закінчення Дніпропетровського технікуму шляхів сполучення (1926) працював помічником машиніста паровоза. Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут (1930) і почав працювати на Криворіжжі на шахті «Магістраль» Інгулецького рудника – начальник відділку, завідувач шахти, помічник завідуючого гірничими роботами (1931-1933). Згодом - головний інженер рудників ім. газети «Правда», «Жовта ріка», ім. Дзержинського, тресту «Руда» (1934-1941). У період війни – головний інженер науково-дослідного інституту м. Бакал (Російська Федерація), головний інженер Бакальського рудника, Дашкестського рудника (1941-1946). У 1946-1973 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент,

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

завідувач кафедри розробки родовищ корисних копалин, а від 1951 р. по 1973 р. – двадцять два роки! – очолював Криворізький гірничорудний інститут. Активний будівничий цього навчального закладу, плідно розвивав його інфраструктуру, ініціював створення нових кафедр, факультетів та відкриття в Криворізькому гірничорудному інституті наукових шкіл. Засновник однієї з перших на Криворіжжі прогресивної наукової школи «Випуск та доставка руди із обвалених блоків». Саме в межах діяльності цієї школи особисто розробив і втілював у життя широковідому в Україні, СРСР та за його межами теорію й технологію випуску руди з обвалених блоків. Одночасно вивчав історію гірництва на Криворіжжі та розробляв спільно з групою провідних науковців інституту проблеми підвищення ефективності розробки залізрудних родовищ на великих глибинах та вдосконалював технологічні схеми очисних заборів.

Отримав широке визнання в наукових колах СРСР і зарубіжжя як провідний фахівець у галузі гірництва. Один із перших на Криворіжжі отримав титул академіка Академії наук УРСР. Після 1973 р. очолював відділ Академії наук України з проблем розробки рудних покладів (м. Кривий Ріг). Його перша публікація датована 1932 роком, а остання – 1987 роком. Всього в доробку науковця 278 праць, із них - 27 монографій, 15 авторських свідоцтв тощо.

Пр.: Выход руды из обрушенных блоков. – М., 1952; Этажное обрушение. – Кривой Рог, 1962; История горного дела в Криворожском бассейне. – К., 1956 (співавт.); Вимірювання напруженого стану масиву гірських порід верхньої частини Земної кори у Криворізькому басейні // Вісник АН УРСР. – 1987. – № 6 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мартинов Віталій Косьолович

(05.09.1926, м. Висимо-Шайтанськ Свердловської області Російської Федерації) – гірничий інженер. Професор (1994). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1948). Відтоді працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент, декан гірничого факультету, завідувач кафедри підземної розробки корисних копалин, проректор з навчальної роботи. Заслужений працівник вищої школи УРСР. Наукові інтереси було зосереджено в галузі підвищення ефективності видобутку залізорудної сировини підземним способом.

Пр.: Снижение потерь и разубоживания руды при разработке месторождений в Криворожском бассейне. – М., 1955 (співавт.); Проектирование и расчеты систем разработки рудных месторождений: учебное пособие. – К., 1987 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Максим Василь Георгійович

(1910, с. Березин Смоленської області Російської Федерації) - геолог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1961), професор (1963). Закінчив Ленінградський педагогічний інститут (1931). У 1940-1942 рр. працював у Башкирії (м. Уфа), 1942-1952 рр. – в Орловському педагогічному інституті. Від 1952 р. – у

Криворізькому гірничорудному інституті - доцент, завідувач кафедри мінералогії, кристалографії й родовищ корисних копалин (1961-1968). Досліджував осадові породи Російської платформи, займався стратиграфічним розчленуванням верхньофаменських відкладів її центральної частини.

Пр.: Условия осадконакопления в верхнефаменском бассейне Русской платформы. – М., 1964 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мацесъ Володимиръ Тавриловичъ

(20.07.1924 – 09.12.1984, м. Кривий Ріг) – історик, економіст. Доктор економічних наук (1983), професор (1984). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941-1945 рр.). Працює на комсомольській та партійній роботі у Кривому Розі (1948-1963). Закінчив Дніпропетровський державний університет (1956), за фахом – історик. Від 1963 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, викладач, доцент, професор, завідувач кафедри економіки, організації та планування промисловості. Наукові інтереси: пошуки ефективних і економічно обґрунтованих методів видобутку залізорудної сировини та підвищення її якості. Автор понад 50 наукових праць.

Пр.: Себестоимость железной руды и пути ее снижения. – Днепропетровск, 1964; Основные фонды горнообработывающих предприятий. – М., 1976; Динамика фондоотдачи на горном предприятии // Горный журнал. – 1979. – № 10; Интенсификация и эффективность горнорудного производства. – М., 1980 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мельников Всеволод Андрійович

(22.08.1891, м. Ростов-на-Дону) – гірничий інженер-механік. Професор (1934). Закінчив Донський політехнічний інститут (1919). У 1943-1956 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: професор, 1944-1946 рр. – декан гірничого факультету, 1944-1951 рр. – завідувач кафедри гірничої механіки. Автор 10 підручників та понад 40 наукових праць з проблем гірничої механіки. Фахівець у галузі гірничої електромеханіки.

Пр.: Шахтний підъем. – Новочеркасск, 1929; Механизация геологоразведочных работ. – Москва-Ленинград-Новосибирск, 1934 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Меч Юрій Сашенівич

(20.08.1930, с. Мала Олександрівка Великоолександрівського району Херсонської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1986), професор (1987). Державна премія України у галузі науки і техніки (1997). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1953).

Відтоді працював начальником зміни рудника у Донбасі; 1955-1986 рр. – завідувач лабораторії, завідувач відділу вибухових і відкритих гірничих робіт Криворізького науково-дослідного гірничорудного інституту; від 1987 р. - завідувач кафедри гідрогеології, інженерної геології, будівельних матеріалів та фундаментів Криворізького технічного університету. Розробив низку положень теорії оптимального керування вибухом та модель комплексної механізації вибухових робіт на шахтах Кривбасу. Обґрунтував нове фізичне явище - вибухову втомленість гірських порід, на підставі чого розроблено методи суперподрібнення, що дозволило інтенсифікувати гірничо-збагачувальну переробку залізистих кварцитів.

Пр.: Управление энергией взрыва при разрушении горных пород. – К., 1971; Комплексная механизация взрывных работ на горнорудных предприятиях. – К., 1974; Взрывные работы в сложных горно-геологических условиях. – К., 1979 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Михайлов Віталій Олександрович

(14.05.1931, с. Семаково Камешковського району Владимирської області Російської Федерації – 25.06.1990, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1972), професор (1979). Закінчив Московський гірничий інститут (1955). Працював на різних посадах в НДІ нерудних матеріалів м. Тольятті (1958-1962) та в загальносоюзному науково-дослідному інституті безпеки праці в гірництві у Кривому Розі (1962-1973); від 1973 р. – завідувач кафедри гірничого транспорту Криворізького гірничорудного інституту, проректор з наукової роботи. Автор 12 монографій, 175 наукових статей, 13 винаходів. Фахівець у галузі охорони праці в гірництві та рудникового транспорту.

Пр.: *Борьба с пылью и газами на карьерах.* – М., 1973 (співавт.); *Аэрология карьеров.* – М., 1975 (співавт.); *Пылеподавление при выемочно-погрузочных работах на рудных карьерах.* – М., 1976; *Транспортные машины рудных карьеров.* – К., 1985; *Автоматизированное проектирование конвейерных поездов // Промышленный транспорт.* – 1987. – № 6 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Михайлов Олександр Михайлович

(05.02.1934, смт. Панєво Новгородської області Російської Федерації - 03.09.2001, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-шахтобудівельник. Доктор технічних наук (1983), професор (1984). Закінчив Всесоюзний заочний політехнічний інститут (м. Москва, 1963). У 1954-1970 рр. працював у гірничовидобувній галузі на різних посадах. 1970-2001 рр. – у Криворізькому гірничорудному інституті: старший науковий співробітник, асистент, старший викладач, доцент, професор кафедри відкритих гірничих робіт. Фахівець у галузі відкритих гірничих робіт та охорони довкілля.

Пр.: Оптимизация развития открытых горных работ. – М., 1976 (співавт.); Техника и технология рекультивации на открытых разработках. – М., 1977 (співавт.); Охрана окружающей среды при разработке месторождений открытым способом. – М., 1981; Охрана окружающей среды на карьерах. – К., 1990; Экология и охрана природы при открытых горных разработках. – М., 1994 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Михайлов Юрій Іванович

(30.03.1924, м. Олександрія Кіровоградської області) – гірничий інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1967), професор (1968). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1951). Після закінчення навчання працював на різних посадах у Криворізькому науково-дослідному гірничорудному інституті (1951-1959). Згодом працював у Криворізькому гірничорудному інституті: доцент, професор, завідувач кафедри рудникового транспорту. Фахівець у галузі доставки і транспортування рудної сировини.

Пр.: Анализ доставки руды на шахтах Криворожского бассейна // Горный журнал. – 1955. – № 8 (співавт.); Конвейерный транспорт при подземной добыче руды. – М., 1966; О транспортных средствах шахт Кривбасса // Горный журнал. – 1970. – № 6 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Моркун Володимир Станиславович

(09.09.1951, м. Москва) — гірничий інженер-електрик. Доктор технічних наук (2000), професор (2002), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006). Відмінник освіти України (2001). Нагороджений знаком МОН України «За наукові досягнення» (2006). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1973) і Московський інститут сталі і сплавів (1979). Від 1975 р. працює у Криворізькому гірничорудному інституті: молодший, старший науковий співробітник, асистент, доцент, завідувач кафедри електропостачання (1987-1991). Начальник науково-дослідної частини університету (з 1991 р.). Фахівець у галузі автоматизації процесів керування; керівник наукової школи «Теоретичне обґрунтування, методи та системи адаптивного керування технологічними процесами збагачення корисних копалин».

Пр.: Енергозабезпечення гірничих підприємств. – Кривий Ріг, 2003; Адаптивныe системы оптимального управления технологическими процессами. – Кривой Рог, 2005; Ультразвуковой контроль характеристик измельченных материалов в АСУ ТП обогащительного производства. – Кривой Рог, 2007 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мулявко Валерій Іванович

(30.06.1946, м. Кушва Свердловської області Російської Федерації) – фізик, математик. Доктор технічних наук (2003), професор (2005). Закінчив Криворізький педагогічний інститут (1970). Відтоді працює в Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, доцент, професор кафедри фізики.

Фахівець у галузі аеродисперсних систем, зокрема їх поведінки в силових полях – гравітаційному, електростатичному та магнітному.

Список наукових праць складається з більш ніж 80 праць, 7 винаходів та 12 патентів на винаходи.

Пр.: Расчет поля постоянного магнита, имеющего форму четырехугольной призмы // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник. – 2004. – № 83; Подземный комплекс по добыче и обогащению магнетитовых кварцитов // Разработка рудных месторождений: научно-технический сборник. – 1994. – № 55 (співавт.); Безводная технология обогащения окисленных железистых кварцитов // Вісник Криворізького технічного університету: збірник наукових праць. – 2005. – № 8 (співавт.) та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Назаренко Володимир Михайлович

(12.03.1938, с. Білорівчів Житомирської області) – інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1990), професор (1992). Нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1961). 1961-1967 рр. – працював на Криворізькому металургійному комбінаті; від 1967 р. – у Криворізькому

технічному університеті: викладач, доцент; з 1982 р. – завідувач кафедри інформатики, автоматики і систем управління. Фахівець у галузі автоматизації технологічних процесів гірничорудної промисловості, оптимального керування технологічними механізмами та автоматизованими системами керування залізородними цехами гірничо-збагачувальних комбінатів; одночасно досліджує процеси оптимізації якості концентрату та зниження його собівартості; автор створення локальних і комплексних систем керування важкими стрічковими конвеєрами, механізмами рудопідготовки, математичних моделей вантажопотоків і ряду методів для визначення та аналізу технологічних процесів на гірничо-збагачувальних комбінатах.

Пр.: Системы управления механизмами дробильно-сортировочных фабрик. – М., 1985; Режимы работы конвейера в транспортной линии рудоподготовительного производства // Горный журнал. – 1988. – № 8; Режимные параметры транспортного потока дробильной фабрики на базе вероятностных методов // Горный журнал. – 1992. – № 12; Основные вопросы компьютеризации предприятий горно-металлургического региона // Академический вестник. – 1998. – № 1 (співавт.); Особенности структурного синтеза распределенных информационных сетей горно-обогатительных предприятий // Академический вестник. – 1998. – № 2 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Назаренко Михайло Володимирович

(02.01.1967, м. Кривий Ріг) – інженер-електрик. Доктор технічних наук (2010). Закінчив Криворізький технічний університет (1992). Після закінчення ВНЗ працював на Криворізькому металургійному комбінаті; від 1995 р. – у Криворізькому технічному університеті на кафедрі інформатики, автоматики і систем управління: викладач, аспірант, доцент, професор. 2010-2011 рр. – заступник директора Національного науково-дослідного інституту промислової безпеки (м. Київ). Фахівець у галузі геоінформаційних технологій, математичного моделювання родовищ корисних копалин, геолого-економічного оцінювання запасів родовищ, автоматизації процесів видобутку й переробки корисних копалин і комплексних систем керування виробництвом.

Пр.: Прогнозуюче адаптивне керування стохастичною системою для забезпечення раціональних техніко-економічних показників на прикладі залізорудного гірничо-збагачувального комбінату. – Кривий Ріг, 2010; Теоретичні засади побудови математичних моделей динамічних процесів залізорудного гірничо-збагачувального комбінату і їх регуляторів. – Кривий Ріг, 2010; Геоінформаційні технології в надрокористуванні. – К., 2011 (співавт.) та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Недін Валентин Васильович

(09.06.1908, Одеська область) – доктор технічних наук (1954), професор (1954). Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1934). Після закінчення інституту працював на керівних посадах на шахтах Кривого Рогу. 1940-1941 рр. – доцент Криворізького гірничорудного інституту. У 1941-1951 рр. працює на керівних посадах трестів «Алтайшахтобуд» та «Кривбасруда». 1951-1952 рр. – завідувач кафедри проведення кріплення гірничих виробок Криворізького гірничорудного інституту. Автор методу відкачки затоплених шахт, засновник лабораторії по боротьбі з силікозом (1952), засновник Науково-дослідного інституту «Металургвентиляція» (1964). Автор понад 240 наукових праць.

Пр.: Борьба с пылью на рудниках Криворожского бассейна. – М., 1954;
Буровые работы: учебное пособие для горных вузов и факультетов. – М., 1960 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Несмашний Євген Олександрович

(27.03.1954, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер-фізик. Доктор технічних наук (2000), професор (2002). Закінчив Московський гірничий інститут (1977) та Вищу гірничу школу у Парижі (1998). Від 1985 р. працює у Криворізькому технічному університеті: викладач, доцент; з 1998 року - завідувач кафедри фізики. Напрями наукових досліджень: фізика та механіка гірських порід; оптимізація геометричних параметрів відкритих гірничих виробок. Автор економіко-математичної моделі для обґрунтування оптимальних значень параметрів надійності стійкого стану відкритих гірничих виробок.

Пр.: Аналитическая зависимость для полной диаграммы деформирования песчано-глинистых массивов // Горный журнал. – 1989. – № 10; Оптимизация геометрических параметров открытых горных выработок. - Кривой Рог, 1999; Уточнение геоструктуры северо-восточного борта Первомайского карьера на основании исследования его деформированного состояния // МиГП. – 1998. – № 3; Прогноз устойчивости бортов рудных карьеров // Горный журнал. – 1999. – № 2; К понятию о надежности устойчивого состояния породных откосов // МиГП. – 2000. – № 1; Класична механіка. Молекулярна фізика та термодинаміка. – Кривий Ріг, 2007; Методика и результаты оценки степени устойчивости внешних отвалов ИнГОКа на основе GPS-мониторинга их деформированного состояния // Форум гірників–2011.–Дніпропетровськ, 2011 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Николашин Юрій Михайлович

(21.01.1938, м. Челябінськ, Російська Федерація) – гірничий інженер-маркшейдер. Доктор технічних наук (2001), професор (2004). Закінчив Московський гірничий інститут (1960). Працював у науково-дослідному інституті Міністерства чорної металургії СРСР. З 1975 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті на кафедрі відкритих гірничих робіт – доцент, професор. Науковий та педагогічний доробок сягає понад 200 наукових робіт, 3 монографії, 1 підручник, 20 авторських свідоцтв та 10 патентів на винаходи. Напрямок наукових інтересів: зсув гірських порід під впливом гірничих робіт, стійкість бортих і уступів глибоких кар'єрів.

Пр.: Влияние геолого-структурных особенностей и прочностных свойств тальковых сланцев на выбор предельных параметров уступов и бортов карьера на предельных его контурах // Разработка рудных месторождений. – 2008. – Вып. 92 (співавт.); Горнотехнические и инженерно-геологические условия формирования внутреннего отвала № 4 НКГОКа окисленных кварцитов для дальнейшей их выемки // Вісник КТУ. – 2008 – Вып. 21; Совместно-раздельное складирование мягких и крепких пород вскрыши железорудных карьеров Кривбасса // Вісник КТУ. – 2008 – Вып. 20 (співавт.); Управление устойчивостью высоких отвалов смешанных пород на слабом основании пойменных отложений // Разработка рудных месторождений. – 2007. – Вып. 91(співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Гірколиць Віктор Гулич

(18.08.1936, м. Суми) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1994), професор (2004). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1960). Трудову діяльність розпочав у м. Марганець. Працював там гірничим майстром у рудоуправлінні ім. 40-річчя Жовтня, згодом – інженер-конструктор інституту «Гіпрорудмаш», старший науковий співробітник Науково-дослідного гірничорудного інституту (м. Кривий Ріг). Від 1971 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті – старший викладач, доцент, професор кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. Фахівець у галузі підземного видобутку марганцевої та залізорудної сировини.

Пр.: Реинтениринг подземного способа разработки марганцевых руд // Сборник научных трудов ГП НИГРИ. Научное обеспечение развития горнорудных месторождений на современном этапе. – Кривой Рог, 2006; Технологические и экологические проблемы горно-металлургического комплекса Украины и их решение // Разработка рудных месторождений. – 2007. – № 91 та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

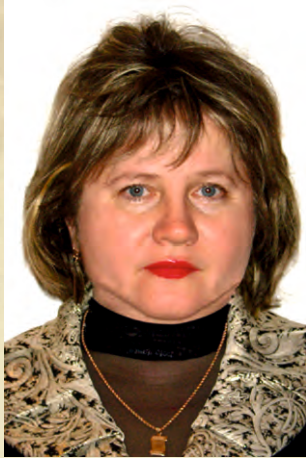
Жусінов Володимир Любович

(15.01.1953, м. Київ) – математик, інженер-економіст. Доктор економічних наук (1998), професор (2005), член Академії економічних наук України (2000). Закінчив Криворізький державний педагогічний інститут (1974) та Дніпропетровський металургійний інститут (1983). З 1976-1991 рр. працював у ВНДПрудмаш та в інституті «Механобрчормет» (м. Кривий Ріг). 1991-1993 рр. – завідувач відділу планування та економічних досліджень Академії гірничих наук України. Від 2003 року - завідувач кафедри обліку, аудиту та фінансового аналізу Криворізького технічного університету. Автор понад 130 наукових праць. Наукові інтереси: розробка теоретико-методичних підходів до діагностики кризового стану підприємств, оцінювання економічної безпеки підприємства, рівня корпоративного керування тощо.

Пр.: Оценки кредитоспособности промышленных предприятий: Авторские методики. – Кривой Рог, 2007 (співавт.); Методи економічної оцінки інвестиційних проєктів. – Кривий Ріг, 2008 (співавт.); Бухгалтерський облік (особливості ведення на гірничо-збагачувальних комбінатах України): навчальний посібник. – Кривий Ріг, 2011 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Олі́ниць Тетя́на Анатолі́ївна

(30.03.1964 р., м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-збагачувальник. Доктор технічних наук (2007), професор (2010). Закінчила Криворізький гірничорудний інститут (1989). Працювала в науково-дослідному інституті “Механобрчормет” (1989-1999) на посадах: інженер-дослідник, молодший науковий співробітник, науковий співробітник, старший науковий співробітник, завідувач лабораторією. Від 1999 року працює в Криворізькому технічному університеті асистентом, доцентом. З 2003 року – завідувач кафедри збагачення корисних копалин. Фахівець у галузі флотаційного збагачення рудної та нерудної сировини, розробки технологій збагачення руд чорних металів та титанових руд корінних і розсипних родовищ, флюоритової, кварц-польовошпатової, фосфоритової сировини та руд, що вміщують рідкоземельні елементи.

Пр.: Гірничий енциклопедичний словник. – Донецьк, 2005 (співавт.). – Т. 3; Застосування моделі специфічної адсорбції для визначення селективності адсорбційного розділення // Збагачення корисних копалин. – 2008. – Вип. 33 (74); Гідратація гетерополярних молекул як реакція зарядового контролю // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: гірничо-електромеханічна. – 2008. – Вип. 15 (131); Магнітні та електричні методи збагачення корисних копалин. – К., 2011 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Осоловський Валентин Васильович

(02.1924, с. Гослів Краснопольського району Могильовської області, Білорусь) – інженер-економіст. Доктор економічних наук (1969), професор (1969). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941-1945рр). Нагороджений орденом Червоної Зірки; медалями – “За відвагу”, “За бойові заслуги”, “За взяття Кенігсберга”, “За взяття Берліна”, “За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.” Закінчив Московський інститут кольорових металів та золота (1951). Від 1954 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, доцент кафедри будівництва гірничих підприємств, завідувач кафедри економіки, планування та організації гірничих підприємств, проректор з наукової роботи. Фахівець у сфері організації, планування й економіки видобувної галузі та збагачення рудної сировини; вивчав шляхи до підвищення ефективності видобутку залізної руди. Автор понад 200 наукових праць.

Пр.: Пути увеличения добычи мартеповской руды на Криворожских шахтах // Горный журнал. – 1969. – № 7; Техничко-економическое планирование на горно-обогатительных комбинатах с использованием ЭВМ // Разработка рудных месторождений.–1969.– Вып. VII (співавт.) та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Тарас Миколайович Степанович

(15.09.1951, с. Чижиків Пустомитівського району Львівської області) – геолог. Доктор геологічних наук (1997), професор (1998). Закінчив Львівський університет (1974), де відтоді й працював інженером, молодшим науковим співробітником; у Криворізькій геологорозвідувальній експедиції: геолог, старший геолог, провідний геолог (1984-1994). Від 1994 по 2006 рр.: старший викладач, доцент, завідувач кафедри геології та розвідки родовищ корисних копалин Криворізького технічного університету. Напрями наукової діяльності: дослідження докембрійських утворень земної кори, розробка моделі розвитку землі в протерозої; регіональні геологічні дослідження районів розвитку докембрію й Українського щита, розробка схеми стратиграфічного розчленування докембрію, реконструкція геологічних подій у докембрії, прогнозна оцінка районів розвитку докембрію та пошуки родовищ корисних копалин, удосконалення методу формаційних досліджень.

Пр.: Карта геологических формаций докембрия Украинского щита масштаба 1:500000 и объяснительная записка к ней. – К., 1991; Этапы геологического развития и стратиграфия Криворожской структуры. – К., 1991; Государственная геологическая карта Криворожского горнорудного района масштаба 1:50000 и объяснительная записка к ней. – К., 1992; Геологічна історія території України: докембрій. – К., 1993; Основи формаційного аналізу: навчальний посібник. – К., 1996 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

ПЕРЕГУДОВ Володимир Володимирович

(18.07.1957, м. Кривий Ріг) – інженер-геодезист. Доктор технічних наук (2003), професор (2004). Нагороджений ювілейною медаллю «Двадцять років незалежності України» (2011). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1979). Відтоді – асистент, старший викладач, доцент, завідувач кафедри геодезії, 2003-2010 рр. – директор гірничорудного інституту Криворізького технічного університету. Від 2010 р. – директор інституту «Кривбаспроект». Основні наукові інтереси: теоретичні узагальнення закономірностей процесу руйнування масивів скельних гірських порід і розробка нових технологічних методів буропідрильних робіт у глибоких залізрудних кар'єрах.

Пр.: Теоретические предпосылки и методы ведения буровзрывных работ в сложных условиях горных карьеров. – Кривой Рог, 2001; Пути повышения качества взрывных работ при разрушении горных пород сложной структуры. – Кривой Рог, 2002 (співавт.); Специальные виды добычных работ на горных предприятиях. – Кривой Рог, 2003 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Турогов Борис Іванович

(21.06.1932, м. Кременчук Полтавської області)
– гірничий інженер-геолог. Доктор геолого-
мінералогічних наук (1978), професор (1979),
лауреат премії Ради Міністрів СРСР (1985).
Нагороджений нагрудним знаком «За отличные
успехи в работе» Міністерства вищої і середньої
спеціальної освіти СРСР та медалями «За
доблестный труд» и «Ветеран труда». Почесний член Російського й
Українського мінералогічних товариств. Закінчив Криворізький
гірничорудний інститут (1956). Працював у геологічній службі Південного
гірничо-збагачувального комбінату та в проектному інституті
«Механобрчормет» (м. Кривий Ріг), а з 1970 р. по 1997 р. очолює кафедру
мінералогії, кристалографії та розвідки корисних копалин у Криворізькому
гірничорудному інституті. Від 1997 р. – професор кафедри мінералогії й
геохімії Московського геологорозвідувального університету. Фахівець у
галузі мінералогії; засновник наукової школи теоретичної та прикладної
(технологічної) мінералогії родовищ корисних копалин. Автор понад 450
наукових праць, зокрема 23 монографій та навчальних посібників.

Пр.: *Минералогия Криворожского бассейна.* – М., 1977 (співавт.);
Прикладна мінералогія. – К., 2002; *Проблемы технологической минералогии*
// Горный журнал – 1982. – № 8; *Железистые кварциты Кривого Рога* //
Минералогический журнал. – 1985. – № 4 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Товаренних Олександр Сергійович

(03.02.1915, м. Петроград) – геолог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1956), професор (1957), академік АН України (1973), заслужений діяч науки та техніки України (1975), лауреат премії АН УРСР ім. Вернадського (1973) та Державної премії України в галузі науки і техніки за цикл праць «Теоретична й регіональна мінералогія» (1983). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Нагороджений орденами – Вітчизняної війни 1-го ступеня та Червоної Зірки. Закінчив Середньоазіатський індустріальний інститут (1940). У 1949-1961 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті й очолює кафедру мінералогії, кристалографії та петрографії. Засновник кристалохімічної школи; протягом багатьох років – головний редактор республіканського збірника «Конституція и свойства минералов». Автор понад 300 наукових праць.

Пр.: Кристаллохимическая классификация минеральных видов. – К., 1966; Методологические проблемы геологии. – К., 1975; Минералогия: прошлое, настоящее, будущее. – К., 1985 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Полотій Віктор Васильович

(02.04.1935, м. Кривий Ріг - 12.03.2003, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-шахтобудівельник. Професор (1991). Закінчив Криворізький гірничий технікум (1960). Трудова біографія розпочалася в тресті «Кривбасшахтопроходка», працював гірничим майстром. У 1970 – 2003 рр. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент, професор кафедри шахтного й підземного будівництва, проректор, декан металургійного факультету (2001-2003). Вивчав процеси проведення та кріплення гірничих виробок.

Пр.: Экономически эффективная область применения подъёмных машин при углубке стволов шахт // Горный журнал. – 1977 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Поліщук Анатолій Костянтинівич

(01.03.1928, с. Петропавлівка Володимирівського району Миколаївської області) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1972), професор (1973). Закінчив Криворізький гірничий технікум (1949). 1953-1958 рр. – студент Криворізького гірничорудного інституту. Після закінчення працює на Новокриворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті – помічник машиніста екскаватора, гірничий майстер, начальник відвалів, голова профспілки завкому профспілки, начальник дільниці №1 рудника. Аспірант кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин Криворізького гірничорудного інституту (1961-1964). З 1964 р. працює на цій же кафедрі: старший викладач, доцент (1966), завідувач кафедри відкритої розробки рудних покладів корисних копалин. Працював викладачем у КНР, Гвінеї, Афганістані. Автор понад 100 наукових праць. Від 1978 р. працював у Черкаському будівельному інституті. Фахівець у галузі відкрито-підземної розробки родовищ корисних копалин.

Пр.: Оптимизация развития открытых горных работ. – М., 1976 (співавт.); Техника и технология рекультивации на открытых разработках. – М., 1977 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Поліщук Георгій Костянтинівич

(29.11.1932, м. Кривий Ріг – 26.03.2000, м.Кривий Ріг) – гірничий інженер. Професор. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1965), де відтоді навчався в аспірантурі та працював: старший викладач, доцент, професор кафедри управління виробничими процесами (1985). Фахівець у галузі планування, організації та керування виробничими процесами на гірничовидобувних та гірничо-збагачувальних підприємствах.

Пр.: *Автоматизированные системы управления горнорудных предприятий.* – М., 1976 (співавт.); *Планирование и организация погрузочно-транспортных работ на карьерах.* – М., 1986 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Попов Станіслав Олегович

(24.05.1957, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2007), професор (2011). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1978), де відтоді і працює: аспірант, викладач, доцент, професор, завідувач кафедри економічної кібернетики.

Напрямок наукових інтересів – економіко-математичне моделювання виробничих процесів технологічних схем розробки корисних копалин. Автор понад 160 наукових праць, 2 монографій, 3 навчальних посібників, 14 авторських свідоцтв на винаходи і 3 патентів.

Пр.: Автоматизированная система нормирования показателей извлечения руды из добычных блоков на стадии их проектирования и отработки // *Науковий вісник НГУ.* – 2003. – № 9; Совершенствование методов оценки зффективности проектных решений подземных горнотехнологических объектов // *Науковий вісник КТУ.* – Кривий Ріг, 2006; Методичні основи системного проектування гірничотехнологічних об'єктів при підземній розробці залізних руд: збірник наукових праць. – Дніпропетровськ, 2007; Технологические и организационные аспекты комплексного использования ресурсов угольных месторождений. – Донецк, 2010; Управління станом масиву гірських порід. – Донецьк, 2010 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Feizenking Uosin Lvovich

(29.06.1910, м. Харків – 1989, м. Кривий Ріг)
– гірничий інженер- маркшейдер. Доктор
технічних наук (1966), професор (1969).
Закінчив Харківський інженерно-будівельний
інститут (1936). 1972-1985 рр. – завідувач
кафедри геодезії (прикладної геодезії)
Криворізького гірничорудного інституту.

Вивчав проблеми аерофотозйомки кар'єрів. Автор понад 50
наукових праць, навчальних посібників та підручників.

*Пр.: Новые способы маркшейдерских съемок карьеров. – М., 1963; Новые
маркшейдерские приборы. – М., 1967 (співавт.) та ін.*

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Римарчук Борис Іванович

(09.05.1948, м. Нижній Тагіл Російської Федерації) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2007). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1971).

З 1973 по 1996 рр. працював у Науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг) – старший інженер, завідувач групи, заступник директора інституту з наукової роботи, виконуючий обов'язки директора інституту, заступник директора інституту з наукової роботи й економіки; з 1996 по 2010 рр. – головний інженер інституту "Кривбаспроект". З 2010 р. – професор кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин Криворізького технічного університету. Напрям наукових інтересів – теорія і практика відбійки гірських порід при підземній розробці родовищ корисних копалин. Науковий доробок складають понад 120 наукових праць, 30 авторських свідоцтв і патентів.

Пр.: Опыт отбойки крепких железных руд // Горный журнал. – 1984. – № 2 (співавт.); Вдосконалення методів вибухового роздроблення уступів з попереднім відділенням їх від масиву гірничих порід // Відомості Академії гірничих наук України. – 1997. – № 3; Отбойка руд вертикальними концентрованными зарядами ВВ // Металлургия и горная промышленность. – 1998. – № 1; Использование концентрированных зарядов ВВ при отбойке руды на подземных рудниках Криворожского бассейна // Горный журнал. – 2009. – № 10 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Годзіні Дмитро Госинович

(31.05.1939, Білорусія) – гірничий інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1995), професор (1996). Заслужений діяч науки і техніки України (1997). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). Відтоді працював у Криворізькому гірничорудному інституті – асистент, старший викладач, доцент, завідувач кафедри АЕП (1982-1998). Вивчає проблеми підвищення ефективності електромеханічного обладнання, загальної теорії енергозбереження. Засновник наукової школи «Проблеми енергоперетворення та енергоресурсозбереження». Автор понад 450 наукових праць, 90 винаходів, 3 монографій.

Пр.: Системы електропривода и автоматики рудничных стационарных машин и установок. – М., 1976 (співавт.); Теория електропривода: учебное пособие. – Кременчуг, 1999 (співавт.); Експериментальні дослідження в електроприводі. – Вінниця, 2002 та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Гурдо Юрій Савелійович

(18.09.1935, м. Олександрія Кіровоградської області) – гірничий механік. Доктор технічних наук (1986), професор (1987). Відмінник освіти України (2007). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1963). Відтоді працював на Повокриворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті; від 1967 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент; з 1986 р. - завідувач кафедри теоретичної та прикладної механіки. Фундатор і науковий керівник наукової школи з проблем підвищення надійності та ефективності систем технологічного обладнання гірничо-збагачувальних комбінатів. Автор понад 300 наукових праць, 15 навчальних посібників і підручників, 16 монографій, 54 патентів та свідоцтв на винаходи тощо.

Пр.: *Надежность и эффективность оборудования фабрик окускования.* – М., 1977; *Механизация ремонтов технологического оборудования фабрик окомкования.* – М., 1987; *Повышение эффективности оборудования для окомкования руд.* – М., 1990. – Вып. 1; *Основи конструювання машин.* – Кривий Ріг, 1997; *Довідник з теоретичної механіки.* – Кривий Ріг, 1997. – Т. 1-2; *Теорія технічних систем.* – Кривий Ріг, 2003 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Сидоренко Анатолій Кирилович

(20.09.1908, Полтавська область) – геолог. Професор. У 1933 р. закінчив Дніпропетровський гірничий інститут ім. Артема. У 1934-1941 рр. та 1949-1954 рр. працював начальником лабораторії техніки безпеки в Науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг). Окрім науково-дослідної роботи в галузі буріння й гірничих машин, з 1938 р. викладав курс «Гірничі машини» у Криворізькому гірничорудному інституті. З 1954 р. – доцент кафедри рудникового транспорту та гірничих машин Криворізького гірничорудного інституту. Кандидат технічних наук (1957). Лауреат Ленінської премії (1966) – за розробку наукових основ, створення й упровадження у виробництво комплексу високопродуктивних механізмів для буріння свердловин у підземних умовах.

Пр.: Пути підвищення швидкості буріння глибоких взривних скважин в кривих породах: канд. дис., 1957 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Сидоренко Віктор Димитрович

(29.01.1957, с. Поліське Коростенського району Житомирської області) – інженер-геодезист. Доктор технічних наук (2000), професор (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1982), де з 1982 р. і працює асистентом, викладачем, доцентом, деканом маркшейдерсько-геодезичного факультету (1989-2000), завідувачем кафедри геодезії (з 2008 р.), проректором з наукової роботи (з 2000 р.). 1982-1985 рр. – секретар комітету комсомолу, секретар партійного комітету Криворізького гірничорудного інституту (1991).

Дійсний член (академік) Академії гірничих наук України. Нагороджений нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові досягнення», Почесною грамотою Верховної Ради України та Грамотою Кабінету Міністрів. Має подяку Прем'єр-міністра України. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006) за наукову роботу «Комплекс ресурсо- та енергозберігаючих геотехнологій видобутку і переробки мінеральної сировини, технічних засобів їх моніторингу із системою керування та організації гірничорудних виробництв». Основоположник нового наукового напрямку у маркшейдерсько-геодезичному приладобудуванні.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Розробив принципово нові вимірювальні пристрої високої точності, які було покладено в основу створення інформаційних центрів маркшейдерсько-геодезичного забезпечення гірничовидобувних регіонів. Автор понад 200 наукових праць.

Пр.: Волоконно-оптичні системи в маркшейдерсько-геодезичних измерениях. – Кривий Ріг, 2003; Геодезія і маркшейдерія. – Кривий Ріг, 2008. – Т. 1-2 (співавт.); Новые направления в маркшейдерии. – Кривий Ріг, 2010 (співавт.) та ін.

*Vivat Academia,
Vivant professores!*

Сінолиций Анатолій Тимшович

(01.10.1937, с. Лозова Кечигівського району Харківської області) – інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (2000), професор (2002). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1965 р.). Працював майстром електроцеху (1965 р.) на трубопрокатному заводі (м. Дніпропетровськ), з 1965 р. – у

Криворізькому гірничорудному інституті: асистент кафедри автоматизації виробничих процесів; з 1967 по 1970 рр. – аспірант, з 1970 по 1973 рр. – асистент, з 1973 по 1996 рр. – доцент, 1996-1998 рр. – професор кафедри, з 1998 р. – завідувач кафедри автоматизованого електроприводу. Основні напрями наукових досліджень: напівпровідникові перетворювачі енергії, автоматизований електропривід, ресурсоенергозбереження засобами промислового електроприводу; керівник наукової школи з підвищення енергоефективності енергоємних установок компенсуючих перетворювальних пристроїв. Автор понад 300 наукових праць та 15 авторських свідоцтв і патентів.

Пр.: *Энергетические зависимости групповых преобразовательных устройств // Технічна електродинаміка. – 1998. – № 1; Метод анализа и расчета систем группового питания и управления энергоёмкими объектами // Электричество. – 2005. – № 2 (співавт.); Особенности расчетов и компенсации неактивных складовых мощностей установок с перетворювальними пристроями та нестабільними навантаженнями // Електротехнічні та комп'ютерні системи. – К., 2011 та ін.*

Vivat Academia,
Vivant professores!

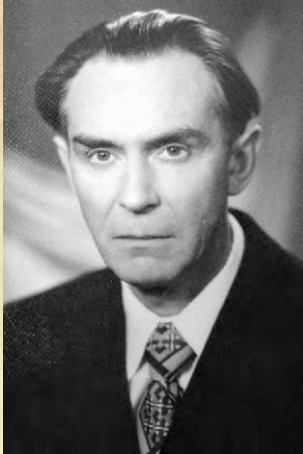
Винчук Олег Михайлович

(30.09.1948, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-електрик. Доктор технічних наук (1988), професор (1990). Віце-президент Академії гірничих наук України (1991-1992). Відмінник освіти України (1993 р.). У 1971 році закінчив Криворізький гірничорудний інститут, де відтоді і працював до 1994 року на різних посадах: молодший співробітник науково-дослідного сектора, аспірант, викладач, доцент кафедри електропостачання (1980), завідувач кафедри технології машинобудування (1985), проректор з навчальної роботи, перший проректор (1985-1991), професор кафедри електрифікації гірничих підприємств, завідувач кафедри електрообладнання та енергопостачання підприємств і транспорту (1991-1994). Працював секретарем комітету комсомолу та секретарем партійного комітету інституту. Автор понад 200 наукових праць, 28 авторських свідоцтв на винаходи, трьох посібників тощо. Фахівець у галузі розробки та створення енергоефективних систем електроживлення, електрозахисту та керування промисловими й тяговими електротехнічними комплексами й системами.

Пр.: *Электроэнергетика карьеров с циклично-поточной технологией.* – К., 2000 (співавт.); *Комбинаторика преобразователей напряжения современных тяговых электроприводов рудничных электровозов.* – К., 2006 (співавт.); *Полупроводниковые преобразователи электрической энергии в структурах электроприводов. Схемотехника и принципы управления: учебное пособие.* – Кременчук, 2008 (співавт.); *Основи енергозберігаючого керування електроенергетичними системами та комплексами: навчальний посібник.* – Кременчук, 2010 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Слюсаренко Валентин Тригорович

(08.06.1930, м. Дніпропетровськ – 06.03.1992, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1973), професор (1974). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1955). Працював на шахті «Пова» рудоуправління ім. Р. Люксембург бурильником, кріпильником, гірничим майстром (м. Кривий Ріг). З 1963-1992 рр. – на викладацькій роботі у Криворізькому гірничорудному інституті: викладач, доцент, завідувач кафедри рудникової аерології. Спеціаліст у галузі рудникової вентиляції. Автор понад 120 наукових праць.

Пр.: Проветривание выработок при подготовке новых горизонтов // Сборник научных трудов. – 1962. – Вып. 12; Исследование аспирационных укрытий мест погрузки сыпучих материалов с конвейера на конвейер. – Кривой Рог, 1980; Исследование процесса сдувания пыли с поверхности руд на открытых складах шахт // Разработка рудных месторождений. – 1994. – № 55 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Світлана Микола Тригорович

(20.10.1943, с. Розумівка Олександрівського району Кіровоградської області – 23.06.2007, м. Кривий Ріг) – біофізик, доктор біологічних наук (1993), професор (2005). Закінчив Дніпропетровський державний університет (1970). Працював науковим співробітником, старшим науковим співробітником Наурзумського заповідника в Казахстані (1970-1977); директором Приаральської дослідної станції; старшим науковим співробітником Інституту ботаніки ЛН Казахстану (1985-1992); з 1993 р. – провідний науковий співробітник Криворізького ботанічного саду НАН України; з 2003 р. – завідувач кафедри прикладної екології Криворізького технічного університету. Наукові дослідження в галузі екології, ґрунтознавства, зоології та ботаніки. Розробляв теоретичні основи оцінювання екологічного стану довкілля, структури рослин та покриву.

Пр.: *Островные боры Северного Казахстана. – Алма-Ата, 1989; Методика оцінки екологічного стану промислових регіонів. – Черкаси, 1996; Синтаксономія степової та рудеральної рослинності Криворіжжя. – Кривий Ріг, 2002; Сучасний біогеоценотичний покрив. – Кривий Ріг, 2003 (співавт.); Природнича географія Криворіжжя. – Кривий Ріг, 2005 (співавт.) та ін.*

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Смирнов Володимир Петрович

(20.05.1884, форт Кара – Бутак, Узбекистан – 08.06.1961, м. Кривий Ріг) – геолог. Доктор геолого-мінералогічних наук (1936), професор (1936). Заслужений діяч науки Узбецької РСР (1944). Генеральний директор геологічної служби 3-го рангу (1948).

Нагороджений орденом Леніна (1954). Дійсний член Академії наук Узбецької РСР. Закінчив Київський університет (1913). З 1918 р. працював у Київському університеті. З 1925 р. – завідувач кафедри Горського педагогічного інституту (м. Владикавказ, Російська Федерація); 1928-1945 рр. – завідувач кафедри геології в Узбецькому державному університеті, у 1945-1947 рр. – у Воронежському державному університеті. З 1947 р. по 1956 р. – завідувач кафедри загальної та історичної геології Криворізького гірничорудного інституту. Досліджував проблему реконструкції фізико-географічних умов геологічного минулого Землі (палеогеографії) на підставі аналізу міграції наземної фауни і флори в різні геологічні періоди та епохи. Одночасно вивчав загальні питання геології. Автор близько 80 наукових праць.

Пр.: Рыбы Северокавказского олигоцена // Труды Узбекского государственного университета, 1936 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Старінов Микола Антонівич

(1897-1961) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1949), професор (1939), академік АН УРСР (1951). У 1924 р. закінчив Ленінградський гірничий інститут і розпочав працювати на Криворіжжі. Одночасно викладає в Криворізькому вечірньому робітничому технікумі. З 1928 р. працює на Уральських рудниках, а з 1939 по 1947 рр. – на педагогічній роботі: очолює кафедру розробки рудних і розсіпних родовищ у Свердловському гірничому інституті. З 1947 по 1952 рр. – у Криворізькому гірничорудному інституті – завідувач кафедри розробки рудних та розсіпних родовищ. Працював у Дніпропетровському гірничому інституті завідувачем кафедри розробки рудних родовищ (1952-1953), а згодом – у Київському політехнічному інституті. Основні наукові дослідження присвячено проблемам боротьби з пожежами на колчеданних родовищах, розробці залізорудних родовищ на великих глибинах, проблемам зниження втрат та засмічення при видобутку руди й керування гірським тиском.

Пр.: Потери и разубоживание руды при системе этажного обрушения // Труды и материалы Свердловского горного института, 1946; Пути внедрения этажного обрушения в рудной промышленности СССР. – Уральский Дом Техники, 1946; Эндогенные колчеданные пожары // Сборник научных трудов КГРИ. – Кривой Рог, 1948; Вскрытие рудных месторождений. – К., 1948 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Степанович Віталій Вікторович

(19.01.1939, м. Кривий Ріг.) – історик. Доктор історичних наук (1992), професор (1996). Закінчив Кишинівський університет (1966) і відтоді працював у Молдові. Відмінник освіти України (2002); нагороджений знаком «Петро Могила» (2007). У 1968-1976 рр. викладав на історичному факультеті в Дніпропетровському університеті; від 1976 р. – у Криворізькому технічному університеті: доцент, завідувач кафедри історії та українознавства. Основні напрями наукових досліджень: історія України в роки Другої світової війни, зокрема відродження місцевих органів влади (1943-1944), демографічні процеси в Україні (1941-1945) та історіографія воєнно-мобілізаційної кампанії в Україні в найбільш трагічний період війни – 1941-1942. Автор понад 100 наукових праць та навчальних посібників.

Пр.: Україна в початковий період війни: Історіографія проблеми в контексті сучасного розвитку історичної науки. – Дніпропетровськ, 1992; Воєнна історіографія України // Безсмертя. Книга пам'яті України. – К., 2000 (співавт.); Історія міста Дніпропетровська. – Дніпропетровськ, 2006 (співавт.); Воєнно-мобілізаційна кампанія в Україні у перший період війни (червень 1941 – липень 1942). Історіографія проблеми. – Кривий Ріг, 2009; Україна в Другій світовій війні: погляд з ХХІ століття: у 2-х книгах. – К., 2010 (співавт.) та ін.

Vivat Akademia,
Vivant professores!

Стешенко Александр Іванович

(07.03.1889, м.Верхньодніпровськ Дніпропетровської області – 24.03.1966, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Професор (від 1936 року, але офіційно атестат ВАК СРСР видано 03.03.1946 р.), кандидат технічних наук (1937). Нагороджений орденом Леніна. Закінчив Катеринославський гірничий інститут (1915).

Працював на адміністративних посадах у Гірничому окрузі (м. Кривий Ріг) – генеральний директор 3-го рангу (1948). Від 1930 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті. Один із перших професорів закладу та найвідоміший науковець у галузі гірничої справи в довоєнну добу; зробив вагомий внесок у розбудову інституту та його наукових шкіл. Завідувач кафедри розробки рудних родовищ (1930-1936, 1938-1941), декан, заступник директора Криворізького гірничорудного інституту. 1936-1938 рр. – працював у Північно-Кавказькому гірничо-металургійному інституті. Під час евакуації працював у гірничо-металургійних інститутах Іркутська та Дзауджикау (Орджонікідзе). З 1951 р. – знову в Криворізькому гірничорудному інституті: завідувач кафедри техніки безпеки та вентиляції. Багато зусиль доклав до розробки навчальних курсів з підземного видобутку руди. Фахівець у галузі технології видобутку руд та охорони праці в гірництві; один із основоположників аналітичних досліджень у гірничій справі.

Пр.: Разработка железных руд в Криворожье, 1929; Системы разработки рудных месторождений, 1929; Висадні роботи, 1933; Стоимость потери руды при добыче. – Библиотека СКГМИ, 1950; Вариант системы разработки для наклонных и пологих месторождений: сборник научных работ. – Библиотека СКГМИ, 1951 та ін.

Vivat Akademia,
Vivant professores!

Стороженко Леонід Іванович

(20.06.1932, с. Медведівка Чигиринського району Черкаської області) – інженер-будівельник. Доктор технічних наук (1986), професор (1987). Навчався у Київському технікумі залізничного транспорту (1948-1952). Закінчив Московський інститут інженерів залізничного транспорту (1957). Трудову біографію розпочав майстром, виконробом у м. Находка (Російська Федерація). Закінчив аспірантуру при Київському інженерно-будівельному інституті. З 1963 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент, декан будівельного факультету (1966-1973), проректор з навчальної роботи (1980-1985), завідувач кафедри будівельних конструкцій. Автор понад 100 наукових праць. Від 1986 р. – проректор Полтавського інженерно-будівельного інституту. Професор кафедри конструкцій з металу, дерева та пластмас. Фахівець у галузі будівельних конструкцій, зокрема сталезалізобетонних і трубобетонних конструкцій, їх проектування, будівництва та експлуатації.

Пр.: Железобетонные конструкции из бетонов на отходах горнорудной и металлургической промышленности. – К., 1982; Изгибаемые трубобетонные конструкции. – К., 1994 (співавт.); Сталезалізобетонні конструкції: дослідження, проектування, будівництво, експлуатація. – Кривий Ріг, 2007 (співавт.) та ін.

Vivat Akademia,
Vivant professores!

Ступніук Микола Іванович

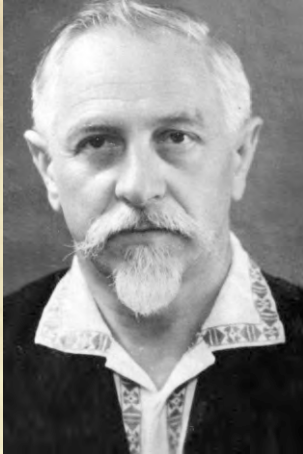
(31.07.1954, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2012), професор кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин (2003). У 1976 р. закінчив Криворізький гірничорудний інститут. Нагороджений почесними відзнаками «Відмінник освіти України» та «Петро Могила». Трудовий шлях пов'язаний з КІРІ - КТУ:

науковий співробітник, старший науковий співробітник, аспірант, начальник науково-дослідного сектора, доцент, професор кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин. 2003-2010 рр. – проректор КТУ з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків; від 2010 р. – перший проректор Криворізького технічного університету, виконуючий обов'язки ректора Криворізького національного університету. У 1997-1998 рр. навчався у Вищій національній гірничій школі в Парижі (Франція), працював на викладацькій роботі в Алжирі. Автор майже 100 наукових та навчально-методичних праць і посібників. Фахівець у галузі підземної розробки родовищ корисних копалин, зокрема розробки рудних родовищ під налягаючими глиномісткими породами.

Пр.: Перспективи комплексной отработки месторождений железных руд в условиях Криворожского бассейна // Сборник научных трудов Днепропетровского горного университета. – 2003. – № 17 (співавт.); Дослідження форм очисного простору при відпрацюванні потужних покладів системою з масовим обваленням // Вісник КТУ: збірник наукових праць. – 2006. – Вип. 12; Визначення параметрів воронки обвалення в зоні підземних гірничих робіт при розробці залізрудних родовищ // Вісник КТУ: збірник наукових праць. – 2010. – Вип. 26 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Тамар Теннадій Кузьмич

(05.02.1902, м. Мінськ, Білорусія) – інженер-механік. Доктор технічних наук (1955), професор (1954). У 1927 р. закінчив Далекосхідний політехнічний інститут (м. Владивосток, Російська Федерація). Після закінчення інституту працював там же (1927-1939): асистент, викладач, завідувач кафедри опору матеріалів, декан механічного факультету, заступник директора з наукової та навчальної роботи. У 1939-1958 рр. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: завідувач кафедри опору матеріалів та теоретичної механіки. Знаний фахівець у галузі опору матеріалів; зокрема розв'язав низку прикладних завдань, які виникали в процесі промислового будівництва.

Пр.: Влияние пожара на механические свойства строительной стали. – Нижний Тагил, 1944; Курс сопротивления материалов. – Минск, 1964; Общий курс сопротивления материалов: учебное пособие. – Минск, 1974 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мешченко Анатолій Георгійович

(10.09.1942, хут. Страховський, нині Волгоградська область) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2005), професор (2001). Заслужений працівник народної освіти України (1998). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1970), де відтоді працював: асистент, доцент, завідувач кафедри економіки, організації та управління підприємствами, професор, проректор з навчальної роботи, перший проректор, ректор (2006-2010). Автор понад 150 наукових праць, підручників і посібників. Основні напрями наукових досліджень: підвищення ефективності виробництва з використанням наукових основ оцінювання й вибору енергозберігаючих технологій розробки залізрудних родовищ. Фахівець з комплексної розробки залізрудних родовищ та ресурсозберігаючих технологій.

Пр.: Проектно-кошторисна справа. – К., 1995; Капітальні вкладення та їх ефективність в умовах ринкової економіки. – Кривий Ріг, 1995; Определение структуры энергосберегающих технологий открытых горных работ // Науковий вісник НГА України. – 2000. – № 2; Ресурсозберігаючі технології гірничого виробництва. – Кривий Ріг, 2000; Економіка та планування комплексної розробки рудних родовищ. – Кривий Ріг, 2001 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Мішченко Радомир Олексійович

(03.11.1959) – інженер-будівельник. Доктор технічних наук (2009), професор (2011). Член спілки архітекторів України. Нагороджений бронзовою медаллю Виставки досягнень народного господарства СРСР (1986) та нагрудним знаком «Творець». Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1981), з 1982 року працює в цьому ж навчальному закладі: інженер науково-дослідного сектора, аспірант, старший викладач, доцент, професор кафедри архітектури та містобудування. Автор понад 200 наукових праць, 33 авторських свідоцтв і патентів тощо. Наукові інтереси: геотехнічні основи проектування міст; дослідження та проектування будівельних споруд у складних інженерно-геологічних і техногенних умовах.

Пр.: Определение контактных усилий при взаимодействии фундаментной плиты со ступенчато-оседающим основанием. – Кривой Рог, 2008; Обработка данных средствами Excel при планировании эксперимента. – Дніпропетровськ, 2011 (співавт.); Економіка містобудування. – Кривий Ріг, 2011 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

М'ячук Костянтин Григорович

(12.12.1935, Черкаська область) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1972), професор (1973), віце-президент Академії гірничих наук України (1991). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1999). Закінчив Київський політехнічний інститут (1959). 1959-1972 рр. – працює майстром кар'єру Новокриворізького гірничо-збагачувального комбінату (м. Кривий Ріг), начальником відділу тресту «Полтаваспецбуд», інженером інституту «Кривбаспроект». 1972-1983 рр. – у Криворізькому гірничорудному інституті – старший викладач, доцент, професор; завідувач кафедри руйнування гірських порід. Автор понад 250 наукових праць. Засновник та перший директор Національного науково-дослідного інституту безпеки праці (м. Київ); 1973-2007 рр. – завідувач кафедри охорони праці в Національному політехнічному університеті «КПІ», від 2007 р. – професор кафедри охорони праці, промислової та цивільної безпеки. Фахівець у галузі руйнування гірських порід вибухом та безпеки праці в гірничовидобувній промисловості.

Пр.: *Безопасность труда в промышленности.* – К., 1982 (співавт.);
Взрывные работы в горнорудной промышленности. – К., 1990 (співавт.);
Охрана праці. – К., 1998 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Трошчюнов Станіслав Трохинович

(06.12.1939, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – інженер-механік. Доктор технічних наук (1987), професор (1988). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1961), де відтоді й працює: асистент, старший викладач, 1971-1988 рр. - доцент, з 1981 р. – завідувач кафедри електромеханіки. Член-кореспондент Академії гірничих наук України.

Нагороджений нагрудними знаками «Відмінник освіти України» та «Петро Могила». Наукові дослідження в галузі розробки математичних моделей і методів розрахунку електромагнітних процесів у складних системах та середовищах. Вивчає питання нелінійної теорії поля та є засновником наукової школи з розробки математичних моделей і методів дослідження складних електромеханічних систем та їх комп'ютерної реалізації.

Пр.: Специальные методы решения задач магнитостатики. – К., 1985; Принципы взаимности для нелинейной анизотропной среды // Электричество. – 1992. – № 10 (співавт.); Об одном пространственно-периодическом обобщении функций Вейерштрасса // Доклады Академии наук УССР. – 1983. – № 3; Численная модель векторного гистерезиса. – Энергетика и транспорт. – 1983. – № 5; Двоякопериодическая задача магнитостатики // Журнал вычислительной математики и математической физики. – 1983. – № 6; Тензор приведенной проницаемости упорядоченной гетероструктуры с произвольной геометрией фаз // Вісник КТУ. – 2010. – Вип. 25 (співавт.); Задача приведения для регулярной системы полых круговых цилиндров с произвольной решеткой периодов // Технічна електродинаміка. – 2011. – № 2 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Журубів Віталій Анатолійович

(26.08.1935, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1984), професор (1984). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1958). У 1959-1968 рр. працював на підприємствах м. Кривого Рогу. З 1968 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті – доцент, професор, завідувач кафедри теплоенергетики. Основні напрями наукових досліджень: автоматизація процесу перфораторного буріння; вібраційна динаміка кар'єрних машин та засоби вібраційного захисту; енергозберігаючі методи керування гірничим виробництвом; підвищення ефективності експлуатації турбокомпресорів. Автор понад 170 наукових робіт, у тому числі 28 авторських свідоцтв та патентів на винаходи.

Пр.: Повышение эффективности эксплуатации пневматических установок железорудных предприятий // Горный информационный бюллетень. – 1998. – №6; Исследование возможности повышения эффективности работы турбокомпрессоров // Відомості Академії гірничих наук України. – 1999. – №3; Влияние конструктивных параметров радиально-кругового соплового аппарата набрызгбетонной установки на скорость бетонно-воздушного потока // Вісник Криворізького технічного університету. – 2006. – Вип. 11 (співавт.); Надійність теплоенергетичних систем: навчальний посібник. – Кривий Ріг, 2011 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Троценко Владлен Михайлович

(24.12.1930, м. Томськ, Російська Федерація) — петрограф. Доктор геолого-мінералогічних наук (1986), професор (1988). Закінчив Томський політехнічний інститут (1953). Працював на виробництві (1954-1957); від 1957 р. — у Томському політехнічному інституті: науковий співробітник, доцент (1962-1964). З 1964 р. — у Криворізькому гірничорудному інституті: професор (1964-2000), завідувач геологічного музею (від 2000). Основні напрями наукових досліджень: геологія, мінералогія та петрографія родовищ ртуті, золота, заліза; петрологія гранітоїдів; реконструкції палеогеології та палеолітології гранітизованого докембрію.

Пр.: Плагиогранитоидные комплексы Криворожско-Кременчугской структурно-фациальной зоны // Советская геология. — 1973. — № 3; Микроскопическая диагностика породообразующих минералов. - К., 1988; Ультраметаморфичні породи. — К., 1992; Систематика метаморфичних порід. — К., 1996; Кристалографія, мінералогія і петрографія. — Кривий Ріг, 2000 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Турко Анатолій Михайлович

(13.09.1953, м. Кривий Ріг) – економіст. Доктор економічних наук (1997), професор (1998). Академік Академії економічних наук України (1999). Нагороджений знаком «Відмінник освіти України». Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1975), де й працює з 1978 р.: асистент, старший викладач, доцент, завідувач кафедри економічного аналізу і фінансів, професор. Основні напрями наукових досліджень: економічна ефективність та інтенсифікація виробництва, інноваційні проблеми розвитку промисловості, ефективність керування підприємством.

Пр.: Економічна оцінка інтенсифікації гірничорудного виробництва, 1996; Ресурси підприємства: навчальний посібник. – Кривий Ріг, 1998 (співавт.); Економічний розвиток структурних підрозділів підприємства: оцінка, механізм, мотивація. – Кривий Ріг, 2009 (співавт.); Оцінка результативності, ефективності, продуктивності і збитковості підприємства. – Кривий Ріг, 2010 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Файнштейн Емануїл Тригорович

(07.11.1919, м. Кривий Ріг – 11.11.1992, м. Кривий Ріг), – інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1975), професор (1978 р.). Закінчив Ленінградський політехнічний інститут (1944); учасник Великої Вітчизняної війни; від 1944 р. працював викладачем у Ленінградському політехнічному інституті. З 1953 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри основ електромеханіки й електричних машин. Наукові напрями: аналітичні методи дослідження магнітних систем, мікропроцесорні системи керування тиристорним приводом.

Пр.: Микропроцессорные системы управления тиристорными электроприводами. – М., 1986; О некоторых свойствах пондеромоторных сил в потенциальном поле // Электричество. – 1974. – № 3; Применение методов линейного программирования для расчета потенциальных полей // Электричество. – 1979. – №10; Поле открытых многополюсных систем // Теоретическая электротехника. – 1974. – Вып. 17 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Раустов Георгій Михофійович

(17.11.1928, с. Луш Старооскольського району Білгородської області Російської Федерації – 10.12.2005 м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Професор (1992). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1955). Відтоді працював на кафедрі підземної розробки родовищ корисних копалин: асистент, доцент, професор кафедри. Засновник лабораторії фізико-технічних проблем розробки родовищ корисних копалин Криворізького гірничорудного інституту та наукового напрямку «Удосконалення систем розробки із закладкою виробленого простору». Фахівець у галузі підземної розробки залізрудних родовищ.

Пр.: Выбор экономических составов твердеющей закладки // Горный журнал. – 1968. – № 10 (співавт.); Вскрытие и подготовка глубоких горизонтов шахт Кривбасса // Металлургическая и горнорудная промышленность. – 1994. – № 3; Определение нормативных значений показателей извлечения железных руд по экономическим параметрам разработки // Сталій розвиток гірничо-металургійної промисловості. – Кривий Ріг, 2004 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Гедоренко Павло Госипович

(08.10.1936, м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) – гірничий інженер-маркшейдер. Доктор технічних наук (1987), професор (1987), академік АН України (1997). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1997); заслужений працівник освіти України (2002); має відзнаки «Відмінник освіти» та «За наукові досягнення». Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1959). У 1960-1962 рр. працював на гірничодобувних підприємствах. У 1962 р. починає працювати в Криворізькому гірничорудному інституті: інженер-дослідник, молодший науковий співробітник, старший викладач, доцент. За сумісництвом очолював галузеву науково-дослідну лабораторію керування дією вибуху при розробці корисних копалин. Від 1986 р. - завідувач кафедри маркшейдерії. Декан маркшейдерсько-геодезичного факультету (2000-2001). Основні напрямки наукових інтересів – стійкість бортів глибоких кар'єрів; автоматизація маркшейдерських робіт; вибухове руйнування гірських порід. Розкрив механізм вибухового руйнування різномісних порід. Очолована ним наукова школа розв'язує проблеми створення безпечних ресурсозберігаючих технологій гірничого виробництва. Автор понад 480 праць, зокрема 10 підручників і навчальних посібників та 46 авторських свідоцтв; співавтор 14-томної «Бібліотеки гірничого інженера».

Пр.: Горное дело. – М., 1987 (співавт.); Буровзрывные работы. – М., 1991; Вибухові роботи. – Кривий Ріг, 2001; Маркшейдерська справа. – Кривий Ріг, 2001 (співавт.); Заоткоска уступов кар'єров. - Кривой Рог, 2005 (співавт.); Автоматизація маркшейдерських робіт: навчальний посібник. – Кривий Ріг, 2005 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Хан Григорій Онисимович

(28.02.1900, Амурська область Російської Федерації). Доктор технічних наук (1964), професор (1968). Закінчив Московську гірничу академію (1930). Трудову діяльність розпочав у 1930 р. на будівництві. Від 1931 р. – на викладацькій роботі у Московському інституті кольорових металів; 1960-1971 рр. – професор інституту сталі та сплавів (м. Москва); 1974-1979 рр. – професор кафедри збагачення корисних копалин Криворізького гірничорудного інституту. Автор понад 100 наукових праць. Фахівець у галузі збагачення корисних копалин.

Пр.: Автоматизация обогатительных фабрик. – М., 1974; Опробование и контроль технологических процессов обогащения: учебник для вузов по специальности «Обогащение полезных ископаемых». – М., 1979; Флотационные реагенты и их применение. – М., 1986 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Коліянов Володимир Іванович

(27.07.1939, Запорізька область) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1990), професор (1992). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). У 1962-1965 рр. працював гірничим майстром рудоуправління ім. Кірова (м. Кривий Ріг). З 1965 по 1986 рр. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент, завідувач кафедри економіки. Автор понад 200 наукових праць та навчальних посібників. Фахівець з проблем розвитку менеджменту в гірничорудній промисловості та підвищення економічної ефективності видобутку руд.

Пр.: Зарубежний опыт закладки на рудниках. – М., 1984; Потенціал і розвиток підприємства: навчальний посібник. – Черкаси, 2009 (співавт.); Економіка сучасної України: навчальний посібник. – К., 2009 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Корольоский Валентин Петрович

(30.08.1940, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1989), професор (1992). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1962). У 1964-1996 рр. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач, доцент, декан електротехнічного факультету, завідувач кафедри гірничої електромеханіки. 1996 – 2009 рр. – завідувач кафедри менеджменту Криворізького економічного інституту КНЕУ, від 2009 р. – професор кафедри. Напрямок наукових інтересів – проблеми адаптивного керування складними технологічними процесами, оцінювання бізнесу на підставі інструментів реінжинірингу; синергетика, ситуаційне та стратегічне керування. Автор понад 100 наукових праць, із них – 6 монографій.

Пр.: Інтегроване інтелектуальне управління технологічними процесами в економічних системах корпоративних підприємств гірничо-металургійного комплексу. – Дніпропетровськ, 2008; Управління персоналом корпоративних підприємств гірничо-металургійного комплексу. – Дніпропетровськ, 2008 (співавт.); Інноваційний менеджмент корпоративних підприємств гірничо-металургійного комплексу. – Дніпропетровськ, 2008 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Чермаш Валентин Михайлович

(16.04 1925, с. Велика Новоселка Донецької області) – гірничий інженер-механік. Доктор технічних наук (1971), професор (1972). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Закінчив Донецький політехнічний інститут (1954). Працював у Криворізькому науково-дослідному гірничорудному інституті. З 1961 р. по 1973 р. працював у Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент, професор, завідувач кафедри автоматизації виробничих процесів. Дослідник у галузі автоматизації виробничих процесів та телекерування промисловими установками з використанням сучасних технологій. Автор понад 100 наукових праць та 5 винаходів.

Пр.: Системы электропривода и автоматики рудничных стационарных машин и установок. – М., 1976 (співавт.); Автоматическое управление и регулирование в горной промышленности. – М., 1978 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Юрій Олександр Федорович

(04.04.1924, м. Дніпропетровськ) – історик. Доктор історичних наук (1974), професор (1974). Закінчив Пермський педагогічний інститут (1952). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941-1945). У 50-60-их роках працював у партійних органах і викладав у Московському інженерно-фізичному інституті (м. Челябінськ); 1963-1974 рр. - у Криворізькому гірничорудному інституті: старший викладач, доцент, завідувач кафедри філософії та наукового комунізму. Фахівець у галузі історії радянської індустріалізації, зокрема – перетворень у легкій промисловості в 20-30-ті роки ХХ ст. і соціальних зрушень у суспільстві, пов'язаних з цими процесами.

Пр.: К вопросу о вовлечении кустарей и ремесленников в социалистическое строительство // Вопросы истории КПСС. – 1967. – № 7; Историчний досвід КПРС по соціалістичному перетворенню дрібної промисловості (1921-1932 рр.). – Харків, 1971 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Шановалов Леонід Трохимович

(10.03.1925, Кіровоградська область) – гірничий електромеханік. Доктор технічних наук (1979), професор (1982), заслужений винахідник України (1982), учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1954 (?)).

З 1964 по 1982 рр. працював у КГРІ: старший викладач, доцент, професор кафедри технології машинобудування. Автор понад 80 наукових праць та 30 винаходів. Фахівець у галузі гірничого обладнання.

Пр.: Методика расчета емкости шахтных бункеров // Горный журнал. – 1977. – № 3; Новые конструкции шахтных колосниковых грохотов // Горный журнал. – 1976. – № 7; Оценка эффективности работы подземного транспорта рудных шахт // Горный журнал. – 1977. – № 8 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

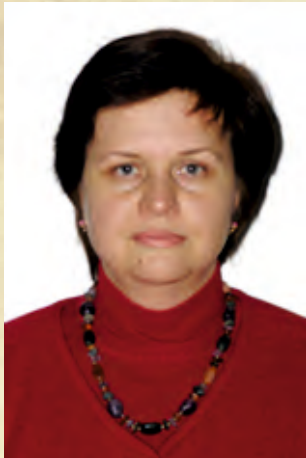
Шапурін Олександр Васильович

(28.10.1938, м. Мінськ, Білорусь) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1992), професор (1993). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1961). Відтоді працював на гірничих підприємствах Кривбасу. Від 1969 р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: асистент, старший викладач кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин, а згодом - доцент, професор кафедри відкритих гірничих робіт. Основний напрямок наукових інтересів - розробка методу розрахунку параметрів буропідривних робіт, зокрема на задану якість подрібнення гірських порід; дослідження надійності вибухових мереж і розробка рекомендацій для її підвищення.

Пр.: Разрушение горных пород до заданной крупности. – К., 1988; Расчет параметров буровзрывных работ: учебное пособие. – К., 1990; Руйнування гірничих порід вибухом: навчальний посібник. – К., 1995 (співавт.); Залежність якості подрібнених гірських порід від їх енергонасичення // Вісник Криворізького технічного університету: збірник наукових праць. – 2008. – Вип. 20 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Швагер Наталія Юрївна

(28.07.1968, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (2009). Закінчила Криворізький гірничорудний інститут (1990). Після закінчення навчального закладу працювала інженером з патентування на шахті ім. Кірова (м. Кривий Ріг). Після закінчення аспірантури (1995 р.) працює в Криворізькому технічному університеті: ст. викладач, доцент, професор кафедри рудникової аерології та охорони праці. Фахівець у галузі охорони праці й навколишнього середовища, зокрема безпеки в процесі виготовлення та транспортування вибухових речовин.

Пр.: Підвищення безпеки при виготовленні і транспортуванні простих вибухових речовин // Охорона праці і навколишнього середовища на підприємствах гірничо-металургійного комплексу: збірник наукових праць. – 2007. – Вип. 8; Исследования состояния пород, окружающих образованную полость // Вісник Криворізького технічного університету: збірник наукових праць. – 2008. – Вип. 21 (співавт.); Інтерактивні технології на заняттях БЖД // Вісник КТУ. – 2009. – Вип. 24 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Швидний Микола Іванович

(21.01.1946, с. Радевичі Широківського району Дніпропетровської області) – інженер-гідроаеромеханік. Доктор технічних наук (1997), професор (2004). Заслужений діяч науки і техніки України. Нагороджений медаллю «20 років незалежності України» (2011). Закінчив Дніпропетровський університет (1970) і відтоді працює у Науково-дослідному інституті безпеки праці в гірництві: науковий, старший науковий співробітник, завідувач лабораторії; від 1995 р. – директор інституту; з 1970 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті (за сумісництвом) на кафедрі рудникової аерології та охорони праці на посаді професора. Фахівець у галузі промислової безпеки, зокрема - комплексного очищення промислових викидів та охорони праці в гірництві.

Пр.: Щодо критеріїв оцінки електростатичної іскробезпеки під час переробки сипких вибухових речовин // Сучасні ресурсоенергозберігаючі технології гірничого виробництва. – 2009. – Вип. 2; Разработка способов и средств защиты атмосферы от загрязнений при открытой разработке железорудных месторождений Кривбасса // Металлургическая и горнорудная промышленность. – 2010. – Вып. 2; Стендовые испытания плазмохимического нейтрализатора выхлопных газов двигателей внутреннего сгорания // Разработка рудных месторождений. – 2011. – Вып. 94 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Шершнюв Анатолій Опанасович

(19.09.1928, с. Красилавка Іванківського району Київської області – 04.10.1997, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор економічних наук (1982), професор (1983). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1961), де з 1965 р. і працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором, з 1983 р. – завідувач кафедри економіки промислового виробництва та будівництва. Основний напрям наукових досліджень - методи оцінювання економічної ефективності виробничо-господарської діяльності гірничих підприємств; організація, планування та оптимізація видобутку залізорудної сировини.

Пр.: Организация производства и планирование на горнорудных предприятиях. – М., 1975; Эффективность очистной выемки на железорудных шахтах. – К., 1978; Эффективность специализации и концентрации вспомогательного производства в горной промышленности. – М., 1979; Капітальні вкладення та їх ефективність в умовах ринкової економіки. – Кривий Ріг, 1995; Методы оценки экономической эффективности ресурсов и затрат в условиях рыночной экономики. – Кривой Рог, 1997 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Шшишкін Олександр Олексійович

(11.02.1955) – інженер - будівельник. Доктор технічних наук (2004), професор (2005). Відмінник освіти України (2007). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1977). Трудову діяльність розпочав майстром тресту «Криворіжстальконструкція». З 1979 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: молодший науковий співробітник НДС кафедри будівельних конструкцій, асистент, доцент (1994), професор, завідувач кафедри технології будівельних виробів, матеріалів і конструкцій (1995). Науковий доробок складає понад 150 наукових праць, серед них – 10 монографій, 6 підручників, 7 навчальних посібників тощо. Фахівець у галузі синтезу композиційних будівельних матеріалів.

Пр.: Спеціальні бетони для підсилення будівельних конструкцій, що експлуатуються в умовах дії агресивних середовищ. – Кривий Ріг, 2001; Физическая химия контактной зоны бетонов. – Кривой Рог, 2001; Вяжущие вещества на основе отходов горнорудной промышленности. – Кривой Рог, 2001; Технологія бетону. – Кривий Ріг, 2007 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Шохін Володимир Михайлович

(03.10.1929, с. Ванов'є Ллгасовського району Тамбовської області) – гірничий інженер-технолог. Доктор технічних наук (1972), професор (1972). Закінчив Московський гірничий інститут (1952). Декан гірничого факультету, проректор з наукової роботи цього ж інституту. 1974-1979 рр. – працює в Криворізькому гірничорудному інституті: професор, завідувач кафедри збагачення корисних копалин. Напрямок наукових інтересів – збагачення в суспензіях, флотація, електрична сепарація, магнітна сепарація. Автор понад 100 наукових праць. Від 1978 р. працював у Державному НДІ гірничо-хімічної сировини (м. Москва).

Пр.: О флотации углей различной стадии метаморфизма // Горный журнал. – 1977. – № 8; Новое в теории и технологии обогащения руд в суспензиях. – М., 1977; Обогащение в тяжелых суспензиях. – М., 1980 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Щеганов Владлен Олександрович

(09.07.1928 м. Красноярськ, Російська Федерація – 04.09.2003, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1973), професор (1981). Член-кореспондент Академії гірничих наук України (1999). Закінчив Свердловський гірничий інститут (1952). 1979-1990 рр. – завідувач кафедри підземної розробки родовищ корисних копалин Криворізького технічного університету; від 1990 р. – професор кафедри. Основний напрямок наукових досліджень – удосконалювання технології відпрацювання рудних родовищ за рахунок використання принципу «Симбіоз» відкритих і підземних робіт. Запропонував нові технологічні схеми комплексної відкрито-підземної розробки.

Пр.: Підземные выработки на карьерах. – М., 1982; Підземна розробка крупноблочних руд. – К., 1994; Відкриті роботи у зоні впливу підземних виробок. – Кривий Ріг, 1994; Комбінована розробка родовищ. – Кривий Ріг, 1996; Малоопераційна технологія підземної розробки магнетитових кварцитів // Відомості АГН. – 1997. - №3 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

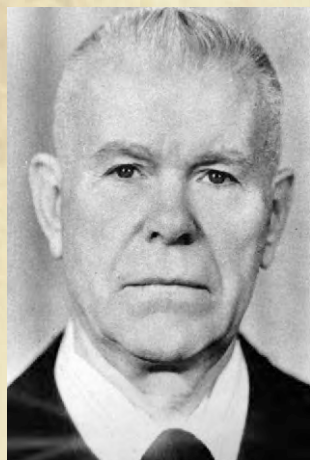
Любов Александр Васильович

(23.11.1908, м. Маріуполь Донецької області)
- гірничий інженер - маркшейдер. Доктор
технічних наук (1967), професор (1968).
Закінчив Дніпропетровський гірничий інститут
(1931). З 1955р. працює в Криворізькому
інституті «Дніпрорудмаш», а з 1960 р. - у
Криворізькому філіалі інституту гірничої
справи АН УРСР. З 1962-1974 рр. - у Криворізькому гірничорудному
інституті: доцент, професор, засновник і перший завідувач кафедри
гірничої механіки. Фахівець у галузі охорони праці, вентиляції
кар'єрів, боротьби з силікозом при відкритому способі розробки
руд; досліджував динаміку повітряних потоків і знепилювання
кар'єрів.

Пр.: О влиянии относительной прочности боковых пород на
устойчивость горных выработок // Безопасность труда. – 1936. – № 5; К
вопросу о разработке угля под водоймами // Горный журнал. – 1936. – № 11;
Новое объяснение внезапных выделений газов // Труды МАКНИИ. – 1938. – Т. 3;
О механизации проведения горных горизонтальных выработок большой
протяженности // Шахтное строительство. – 1971 (співавт.) та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Яковий Григорій Михонович

(22.04.1911, с. Вороновка Ольшанського району Київської області – 17.09.2004) – гірничий інженер-електромеханік. Доктор технічних наук (1973), професор (1974). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1936). Учасник Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. З 1937 р. по 1957 р. працював у Науково-дослідному гірничорудному інституті (м. Кривий Ріг) керівником лабораторії механізації гірничих робіт. Від 1957р. – у Криворізькому гірничорудному інституті: доцент, професор, завідувач кафедри опору матеріалів і теоретичної механіки. Автор понад 80 наукових праць. Фахівець у галузі теорії та промислового використання повітря високого тиску в гірничовидобувній галузі.

Пр.: Выбор основных параметров при бурении горных пород // Горный журнал. – 1968. – № 4; Влияние повторных ударов на предел прочности горных пород и руд // Горный журнал. – 1970. – № 5; Влияние давления воздуха и крепости горных пород и руд Кривбасса на буримость // Разработка рудных месторождений. – 1972. – Вып. 14 та ін.

*Vivat Akademia,
Vivant professores!*

Янов Олександр Павлович

(15.05.1930, с. Островок Копильського району Мінської області, Білорусія - 20.09.1987, м. Кривий Ріг) – гірничий інженер. Доктор технічних наук (1973), професор (1974). Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Лауреат Премії Всесоюзної виставки досягнень народного господарства СРСР (срібна медаль). Закінчив Криворізький гірничорудний інститут (1953). З 1954 р. працює в Криворізькому гірничорудному інституті: начальник буропідривної лабораторії, асистент, доцент, професор кафедри рудникової вентиляції та техніки безпеки. Від 1982 по 1987 рр. – директор Всесоюзного науково-дослідного інституту безпеки праці в гірництві (м. Кривий Ріг). Фахівець у галузі гірничої справи з безпеки праці, захисту атмосфери від забруднень пилом і газом, що утворюються в процесі проведення гірничовидобувних робіт. Автор понад 100 наукових праць і 15 авторських свідоцтв на винаходи.

Пр.: Борьба с пылью и ядовитыми газами после взрывных работ // Горный журнал. – 1961. – № 3; Прогноз состояния рудничной атмосферы при вскрытии и подготовке глубоких горизонтов железорудных шахт // Горный журнал. – 1972. – № 61; Защита рудничной атмосферы от загрязнения. – М., 1977 (співавт.); Борьба с пылью и вредными газами в железорудных шахтах. – М., 1984 та ін.

При написанні цієї книги автори-упорядники використовували такі праці та джерела:

- матеріали й документи з фондів архіву університету та архіву музею КГРІ-КТУ (особисті справи, фотодокументи тощо);
- приватні архіви випускників КГРІ (спомини, фото тощо);
- Енциклопедію сучасної України (ЕСУ)- ТТ. 1-10. – К., 2001-2010;
- Енциклопедію Криворіжжя (за редакцією В. Бухтіярова). – Т. 1-2. -Кривий Ріг, 2010;
- Криворожский горнорудный институт: К 50-летию института. – Издательство Львовского университета, 1972;
- Криворожский горнорудный институт. Краткий исторический очерк (1922-1992). – М., 1992;
- Криворізький технічний університет: Історичні нариси. – Кривий Ріг, 2002;
- Криворізький залізорудний басейн. – Кривий Ріг, 2006.
- ресурс пошукових систем «Інтернет» та інші джерела.

Монографія

**В.В. СТЕЦКЕВИЧ, П.Й. ФЕДОРЕНКО,
С.М. ПАРНАК, Ю.Ю. ФАСОЛЬНЯК**

ПРОФЕСОРИ КГРІ-КТУ

Видавництво «Діоніс» ФОП Чернявський Д.О.

Передмова: В. Стецкевич

Комп'ютерний набір: О. Комаричина, Ю. Фасольняк

Дизайн: В. Стецкевич, Ю. Фасольняк

Фотопідготовка: С. Лебедінський, С. Парнак, Ю. Фасольняк

Підготовка до друку: Д. Чернявський

Редактор: І. Ланова

Підписано до друку 21.09.2012 р.

Формат 60X84/16, папір крейдований 80 г/м².

Друк офсетний

Об'єм 25,43 ум. друкованих аркушів.

Наклад 300 екз. Зам. 21-09/12-27

Видавництво «Діоніс» (ФОП Чернявський Д.О.)

Пр. 200 річчя Кривому Рогу, 17, (зуп. «Спаська»),
тел.: (056) 440-21-63; 404-05-92; 442-71-11; 442-71-12.

Свідоцтво ДК 3449 від 02.04.2009 р.

ТОВ «Друкарня «Октан-Принт»

Пр. 200 річчя Кривому Рогу, 17, (зуп. «Спаська»),
тел.: (056) 440-21-63; 404-05-92; 442-71-11; 442-71-12.

E-mail: oktanprint@ukr.net

www.oktanprint.com.ua